

Sreda, 12. novembar 2008.

Svedok Željko Zganjer

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 9:01 h

Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite sedite.

SUDIJA ORIE: Dobro jutro svima. Gospodine sekretare, molim vas da najavite predmet.

sekretar: Dobro jutro, časni Sude. Dobro jutro svima u sudnici. Ovo je *Predmet IT-06-90-T Tužilac protiv Ante Gotovine i ostalih.*

SUDIJA ORIE: Hvala vam, gospodine sekretare. Dobro jutro i vama, gospodine Žganjer.

SVEDOK ŽGANJER: Hvala.

SUDIJA ORIE: Hteo bih da vas podsetim da vas svečana zakletva koju ste juče dali na početku vašeg svedočenja i dalje obavezuje. Gospodine Mikuličiću, da li ste spremni da nastavite unakrsno ispitivanje?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Dobro jutro, časni Sude. Dobro jutro svima u sudnici.

svedok: Željko Žganjer

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT MIKULIČIĆ - NASTAVAK

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Dobro jutro, gospodine Žganjer.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Pre nego što počnem, da vas obavestim da sam prošao kroz moja pitanja juče popodne i da mogu da završim tokom prvog zasedanja, dakle do prve pauze.

SUDIJA ORIE: Hvala vam.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Još jednom, dobro jutro gospodine Žganjer.

prevodioci: Primedba prevodioca: Mogu li svi dodatni mikrofoni da se isključe.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Tema o kojoj bi volio da sada porazgovaramo je tema službena bilješka. O tome, naravno, već je bilo dosta riječi. Ja bih volio neke stvari razjasniti, pa vas molim da mi pomognete u tome. To što me zanima, da je službena bilješka zapravo jedna forma u kojoj policajac sačinjava bilješku o obavljenoj predistražnoj radnji, bilo da je riječ o razgovoru koji je obavio sa potencijalnim svjedokom ili osumnjičenikom, bilo o nekoj drugoj radnji, kao što je pregled terena ili pretraga nekog područja ili tako slično. Da li se možete složiti sa mnom?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Točno, uz jednu malu opasku, ne pretraga područja, nego pregled područja.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Pregled područja. Dakle, bez obzira na način kako je ta službena bilješka sačinjena i formu u kojoj je sačinjena, ona nema nikakvu jakost, važnost, kao što ih imaju formalne radnje koje su pandan toj službenoj bilješci, na primer, zapisnik o saslušanju svjedoka, o ispitivanju okrivljenika ili zapisnik o očevidu koji je sačinio službeni sudac, zar ne?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Točno. Službena zabilješka je samo obavijest, ne i dokaz u kaznenom postupku.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Sad ste upotrebili riječ *obavijest*. Obavijest za koga?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Pa obavijest primarno za državnog odvjetnika, koji prije no što odluči pokrenuti kazneni postupak protiv određene osobe, iz te obavijesti saznaje određene činjenice, koje su mu značajne za ocjenu da li pokrenuti ili ne kazneni postupak protiv određene osobe zbog određenog postupka.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Dakle, suštinski gledano, službena zabilješka predstavlja jedan poticaj za pravosudnim tijelima, da li je reč o državnom odvjetniku ili državnom sucu, da, koristeći bitne podatke provedu formalne dokaze i dalje nadopune istražne radnje u tom pravcu, zar ne?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: To je točno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Kada govorimo o službenoj zabilješci koju policija sačinjava povodom obavljenih razgovora, onda zapravo to možemo podijeliti u dva gruba segmenta, a to je službena zabilješka o obavljenom razgovoru sa potencijalnim svjedokom i službena zabilješka o razgovoru sa osumnjičenikom, odnosno potencijalnim okrivljenikom. Da li je to točno?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Da, to je točno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Formalno gledajući, različita je i procesna sudbina tako sačinjene službene bilješke, pa se tako na primjer... pa se tako na primjer službena bilješka o obavljenom razgovoru sa osumnjičenikom mora, po hrvatskim propisima, fizički izdvojiti iz sudskog spisa. Zar ne?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Da, to je točno, ona se izdvaja i kuvertira, i ne može biti korištena u postupku dokazivanja kaznenog djela.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Sasvim iznimno, ona se ipak može koristiti ukoliko se okrivljenik izričito pozove na tu mogućnost, da li je to točno?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Mislim da ne, mislim da bi zapravo istražni sudac ili raspravni sudac koji ispituje tu osobu u kaznenom postupku ipak trebao inzistirati da ona njemu neposredno ispriča ono što je govorila i policiji.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Hvala vam na ovom odgovoru. Vi ste, gospodine Žganjer, tijekom razgovora koje ste obavljali sa istražiteljima haškog Suda, dotakli i jedan dosta, u velikom opsegu i temu službene bilješke?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Da, bilo je govora o tome.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Istražitelj Tužiteljstva, Casey, Robert Casey je tijekom intervjua koji ste imali 12. srpnja 2006. godine, ovdje referiram na stranice 16188 do 16189, zapravo vama predočio svoj položaj, svoje viđenje službene zabilješke koje je policija, povodom incidenta u Gruborima, sačinila na vaše traženje, u razgovorima sa pripadnicima specijalne policije i drugim osobama. I on ih je okarakterizirao da su ti, zapravo razgovori bili vrlo loši, da nisu sačinjeni niti u nekoj određenoj formi, i da to što je sadržano u tim intervjuima ne predstavlja nekakav probitak, i da vi to naravno ne morate shvatiti kao kritiku na vaš račun. Da li se sećate takvih tvrdnji istražitelja haškog Tužiteljstva?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Da. Bilo je komentara od strane gospodina Caseya, dozvoljavam i od gospođe Dave Morris, koja je bila prisutna mom ispitivanju, ali to su komentari istražitelja haškog Tužiteljstva, i ja u te komentare ne bih ulazio.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Tu je na neki način ipak upućena određena kritika na vaš račun, obzirom na činjenicu da je prošlo dosta vremena od kolovoza 1995. godine, pa da je policija mogla nešto učiniti i prije 2001. godine. Takav je bio vaš stav, zar ne?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Da. To je bio moj stav.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Hvala. Načeli smo temu, a to je incident u zaseoku Grubori, u dolini Plavne... Plavno. Već ste nam rekli da je u vrijeme događaja, znači 1995. godine 25. kolovoz, mesno i stvarno nadležno tijelo za postupanje bilo sud u Zagrebu, a time i državno odvjetništvo u Zagrebu, zar ne?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Kada ste vi obavješteni o tom događaju nakon prelaska nadležnosti, onda ste zapravo samoinicijativno započeli postupak ne biste li utvrdili što se je tamo zapravo dogodilo?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Državni odvjetnik, prema hrvatskim propisima, ima ovlaštenje, zar ne, da pokrene postupak, i ukoliko izostane formalna kaznena prijava, dakle samo ukoliko na neki drugi način sazna o eventualnom mogućem kaznenom djelu koje se procesuirá po službenoj dužnosti. Da li je to točno?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Točno. Zakonske odredbe koje propisuju nadležnost državnog odvjetnika kažu da on može postupati i kada do njega dopre glas o mogućem počinjenju kaznenog djela. Dakle, nije neophodna obavijest ili inicijativa policije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Međutim, točno je, zar ne, da u najvećem broju slučajeva, na taj način postaje postupak koji inicira državni odvjetnik, a to je prijava ili obavijest bez obzira je li reč o policiji ili nekim drugim tijelima, kao što su razne inspekcije ili čak prijave, da ih tako nazovem, privatne prijave građana?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Da, nesumnjivo, to su najčešći slučajevi povodom kojih državni odvjetnik postupá.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Nakon što ste, zapravo, da tako kažem kolokvijalno, ušli u predmet, došli ste i do određenih saznanja, pa ću vas ja samo podsjetiti da mi kažete točno to što ću vam reći. Prvo, došli ste do saznanja da povodom incidenta u zaseoku Grubori nije nikada podnesena zadarskom državnom odvjetništvu kaznena prijava?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Da, došao sam do te obavjesti, ne samo da nije podnesena kaznena prijava, nego nije podnesen ni neki izvještaj o tom incidentnom događaju.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ovdje referiram, časni Sude, na već uvedeni dokaz P1016. Ovo je pismo, prepiska između državnih tužioca Šibenika i Zadra.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Slično ste, gospodine Žganjer, došli do saznanja da kada je incident u Gruborima unešen u dnevnik policijske stanice u Kninu, glavni na dužnosti u policiji nije poslao patrolu da osigura mesto zločina. Juče smo govorili o tome da bi ovo trebalo da bude prvi preduzet korak u ovakvoj situaciji?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Da, to je tačno.

(...) *(Izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* (...)

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala vam.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, ako mogu samo da ispravim zapisnik, mala stvar; ipak, gospodin Mikuličić se pozvao na dokazni predmet Tužilaštva P1061 kao prepisku između državnih tužioca Zadra i Splita. To je zapravo prepiska između državnog tužioca Zadra i javnog tužioca Republike Hrvatske, samo zbog zapisnika.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Zahvalan sam mojoj uvaženoj kolegini. Hvala vam.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Gospodine Žganjer, da li ste znali Ivu Karduma? Zna li ko je to?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Nisam, nisam poznavao tog gospodina.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Mi smo čuli svjedočenje gospodina Karduma koji je u vrijeme događaja u Gruborima bio načelnik kriminalističke policije u Zadru, i koji je rekao da nije obaviješten o tom događaju. Samo radi reference. Međutim, ono što ste sasvim izvjesno utvrdili, to je da u Gruborima nije obavljen nikakav očevid, niti od strane istražnog suca i državnog odvjetnika, a niti od strane policije, zar ne?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Dakle, sustavno nije obavljeno niti sudsko-medicinsko vještačenje povreda žrtava, u odnosu na utvrđenje mehanizma ozljeda i uzroka smrti, zar ne?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Jednako tako, nisu izuzeti tragovi sa mjesta događaja, jer vidimo iz vašeg spisa, iz vaše korespondencije, da ste vi zatražili od policije da se pokušaju pribavit čahure koje ste vidjeli na fotografijama, a za koje se pretpostavljalo da su ih izuzeli pripadnici UN-a. Sjećate li se toga?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Točno, sjećam se toga.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Vi ste zapravo bili potaknuti izvještajem Amnesty internationala da krenete u taj postupak, zar ne?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Da, to je točno, to je bila prva obavijest o tom događaju koji sam dobio od pripadnika Amnesty internationala.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: U tom izviještaju navodi se da je jedna od žrtava u Gruborima, Jovo Grubor, ubijen na način da mu je prerazan vrat, odnosno da je ubijen klanjem. Sjećate li se toga?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Da, mislim da se u tom izviještaju Amnesty internationala spominjala i ta činjenica, da je jedna osoba, da li je to Jovo Grubor ili neka druga osoba, naprosto zaklana.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Da li je ta okolnost ikada u tijeku vašeg postupka kojem ste pokušali utvrditi činjenice, meritorno utvrđena na neki stručan način, pregledom tijela, pregledom ozljeda, eventualno nekom obdukcijom od strane sudskog vještaka?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Dok je predmet bio u mojoj dispoziciji, mislim da tu okolnost nikad nismo egzaktno i pouzdano utvrdili. Dakle, ta je činjenica ostala na razini tvrdnje u samom izviještaju Amnesty Internationala. Međutim, dozvoljavam mogućnost da je prilikom ekshumacije leševa sa kninskog groblja ekshumiran i leš usmrćenog Jove Grubora, kako vi kažete. Ja sam bio prisutan toj ekshumaciji, ali sam u međuvremenu napustio Šibenik. Znam pouzdano da je izviještaj o toj ekshumaciji, i kasnijim obdukcijama tih ekshumiranih tijela, dostavljen državnom odvjetništvu. Da li je tom prigodom ekshumiran i leš Jove Grubora, ja ne mogu tvrditi. Dozvoljavam tu mogućnost. I ako je on ekshumiran, ne znam što je nađeno na ostacima mrtvog tijela Jove Grubora. Ne bih želio, naravno, zamarati Sud, ali ako se radi o činjenici klanja, moguće je da nikakvi tragovi nisu ni nađeni, jer meka tkiva duljim stajanjem pod zemljom istrunu. Prema tome, tragovi klanja teško da bi mogli biti utvrđeni. To je, ovako, moja neka laička procjena. Evo, to bi bio moj odgovor na ovo vaše pitanje.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Samo još jedno potpitanje, da li se sjećate, u odnosu na incident koji je bio, rekli smo, u kolovozu 1995, kada je ta ekshumacija i pregled ekshumiranih tijela obavljena?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Mislim da je to bilo 2001. godine. Mislim da je to bilo 2001. godine, negde sredinom, travanj, svibanj mjesec 2001, koliko se sad mogu sjetit.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Hvala. Gospodine Žganjer, vi ste, vraćam se na razgovor koji ste obavili sa istražiteljima Tužiteljstva, bili od strane istražitelja Roberta Caseya suočeni sa njegovom tvrdnjom, koju je on rekao, da nema sumnje da je postojao pokušaj da se stvari, misli se na Grubore, prikriju, od strane specijalne policije. Moje pitanje: Da li ste vi, pregledavajući materijale koji su vam bili dostupni i koje ste pribavili, ikada došli do nekih dokaza ili saznanja da je ta sugestija, koju vam je iznio istražitelj Tužiteljstva, utemeljena na činjenicama koje su vama bile dostupne?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Na temelju raspoloživih činjenica sa kojima sam ja raspolagao, ja u tom času nisam mogao doći do pouzdanog zaključka da se radilo o prikrivanju. Međutim, moram također kazati, da je u cijeloj toj priči za mene bilo potpuno neshvatljivo zašto

taj događaj nije bio prijavljen dežurnom istražnom sucu i dežurnom državnim odvjetniku. Radilo se o incidentu takve naravi i takvog stupnja da jednostavno taj incident nije davao nikakvog povoda za neku akademsku raspravu - treba li to prijaviti ili ne dežurnom istražnom sucu ili državnim odvjetniku. Taj događaj je nedvojbeno morao biti prijavljen državnim odvjetniku ili dežurnom istražnom sucu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Gospodine Žganjer, da li vam je poznato da pripadnici specijalne policije nisu onaj dio policije koji obavlja očevide koji vrši kriminalističku obradu, koji vrši prijave i dojave istražnom sucu. Da li možete potvrditi da je tome tako?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: To je točno. Specijalna policija ima posve određene specijalne zadatke: obavljanje uviđaja, obavljanje razgovora sa građanima ili potencijalnim osumnjičenicima. Poduzimanje nekih drugih operativno-kriminalističkih radnji u sklopu kriminalne obrade, to doista nije zadatak specijalne policije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Maloprije ste rekli da je za inicijativu državnog odvjetnika dovoljna i činjenica da do njega dopre glas o možebitnom kaznenom djelu. Da ste vi tijekom poduzimanja radnji na predmetu *Grubori* uočili neke činjenice koje ukazuju na to da postoji nečije strane pokušaj prikrivanja ili do... ili bilo kog drugog utjecaja na istražni postupak, vi biste u tom slučaju protiv te osobe morali pokrenuti i kazneni postupak, zar ne?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Da, to je samo po sebi prirodno. Ja bih naravno u toj situaciji nastojao razjasniti zapravo sve okolnosti pod kojima je došlo do opstruiranja ili prikrivanja cijelog ovog događaja od strane određenih osoba.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: I moje poslednje pitanje u vezi ove teme: Jeste li ikada obrađujući predmet *Grubori* u vrijeme dok ste obavljali funkciju državnog odvjetnika u Šibeniku, došli do nekog saznanja ili dokaza da bi general Markač učinio bilo što da zapravo prevenira bilo kakvo istraživanje u pogledu incidenta u Gruborima, i zapravo saznanje šta se tamo objektivno dogodilo? Jeste li našli bilo kakav trag takove aktivnosti koja bi upućivala na generala Markača?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Iz raspoloživog materijala koji mi je dostavljen, nisam zapravo utvrdio niti jednu činjenicu koja bi me upućivala na takav zaključak, zapravo na zaključak da je gospodin Markač na bilo koji način sprečavao ili opstruirao postupanje policije povodom tog incidenta u Gruborima.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Hvala vam.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih sad prešao na jednu drugu temu, a to je pitanje dokumenta P505 MFI; ja bih molio Tajništvo da nama prikaže na ekranu P505 MFI.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Vidjećete uskoro, gospodine Žganjer, riječ je o dokumentu koji ste vi dobili od strane policije i koji predstavlja navodan dopis specijalnog savjetnika ministra unutarnjih poslova gospodina Mladena Markača upućen ministru unutarnjih poslova gospodinu Ivanu Jarnjaku. Odgovorajući na pitanja Tužiteljstva, vi ste rekli kako niste imali razloga sumnjati na autentičnost i vjerodostojnost tog dokumenta, jer vam je on na vaše traženje dostavljen od strane za to nadležnih tijela, a to je Ministarstvo unutarnjih poslova. Ja u potpunosti poštujem i razumijem vaš stav, i sasvim iskreno govoreći, imao bih indentičan stav u tim okolnostima na vašem mjestu, s obzirom da sam i sam više godina radio isti posao koji ste radili i vi. Međutim, zbog određenih okolnosti, posebno baveći se ovim pitanjem, ja osobno sam posumnjao u taj dokument kao neautentičan i nevjerodostojan, i sad ću vam skrenut pažnju na određene nedostatke i zamoliti vas za komentare.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću, kao prvo, upoznajte nas sa vašim ličnim iskustvom, kako ste se vi osećali. Naravno, mi smo ovde da čujemo svedočenje svedoka, a ne vaše...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: ... moje svedočenje, svakako.

SUDIJA ORIE: ...svedočenje. I ako kažete...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: ...Pokušao sam da stavim moj slučaj...

SUDIJA ORIE: Da. Naravno, nije problem sa navođenjem, ali u određenom trenutku to postaje kontraproduktivno. Možete li to da imate na umu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Pokušaću da izbegnem ovo, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala vam, časni Sude.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Gospodine Žganjer, pogledajte glavu ovog dokumenta, i naročito broj koji počinje sa oznakama 511-01-30, i sada se ovdje nalazi prazni prostor. Uobičajeno je, potvrdite mi molim vas ili zaniječite, da se ovdje upisuju brojevi urudžbenog zapisnika, a ovi prvi brojevi predstavljaju zapravo definiciju tijela koje donosi taj dokument. Dakle, ovdje očito ti brojevi urudžbenog zahtjeva nedostaju. Da li se slažete sa mnom?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Slažem se sa vama.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Ukoliko bismo okrenuli drugu stranu ovog dokumenta...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molim Tajništvo da pređemo na drugu stranu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Možemo vidjeti da kao izdatnik dokumenta se navodi osoba Mladen Markač. Međutim, taj dokument... taj dokument nije potpisan, i taj dokument nema službenog pečata, što je uobičajeno za službene dokumente. Možete li to potvrditi?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Mogu to potvrditi. Uobičajeno da se ovakvi podnesci pečatiraju i potpišu od strane samog... od osobe koja je sačinila ovaj pismeni tekst i ovo očitovanje.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Ja sam uvažavajući ove okolnosti otišao korak dalje pa sam zatražio i službenu obavijest.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molio bih Tajništvo da nam na ekran predoči dokument 3D01-0565.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Vidjećemo uskoro, ja sam uputio pismo Upravi za suradnju sa Međunarodnim kaznenim Sudom ministarstva pravosuđa, u kojem sam tražio da me izvijeste pod točkom 1 - da li taj sporni dokument ukoliko postoji je potpisan, i tražio da mi ga dostave; dakle, da mi dostave potpisani primjerak tog dokumenta. I dalje sam tražio da me izvijeste da li u urudžbenom zapisniku sektora specijalne policije za 1996. godinu postoji trag o tome da li je to taj document sa potpisom generala Markača upućen i zaprimljen u uredu tadašnjeg ministra unutarnjih poslova, gospodina Jarnjaka, i dalje - je li takav dokument kasnije prosljeđen i specijalnoj izvestiteljici Elisabeth Rehn iz ureda gospodina Jarnjaka. Vidite ovo gospodine Žganjer?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih vam ponudio ovaj dokument na uvrštavanje u spis.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Bez prigovora.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to postaje dokazni predmet Odbrane D909.

SUDIJA ORIE: D909 se usvaja u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Dobio sam odgovor na to moje traženje koje ću vam sada predočiti, a to je dokument 3D01-0563.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Ovaj odgovor dobio sam, dakle, od ureda, od uprave za međunarodnu suradnju sa kaznenim sudovima hrvatskog ministarstva pravosuđa, koji je potpisao i ovjerio pečatom gospodin Markotić, ravnatelj tog... te uprave. Vidimo u uvodu da su uvedeni svi važeći urudžbeni brojevi u kojem se kaže: da me obavještavaju kako su iz ministrastva unutarnjih poslova izviješteni da proverom u njihovoj arhivi nije pronađen potpisani primjerak dokumenta o kojem govorimo. Dalje, da taj dopis nije zaveden u urudžbeni zapisnik, za to vrijeme iz 1996. godine, bivšeg pomoćnika ministra za specijalnu policiju generala Markača, o čemu su dostavili i presliku tog zapisnika, i u zadnjem odlomku navode da taj dokument nije uveden u knjige upisanih predmeta u kabinetu ministra Jarnjaka.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molio bih broj za ovaj dokument. Hteo bih da ponudim ovaj dokument u spis.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Bez prigovora.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Kao dokazni predmet Odbrane D910.

SUDIJA ORIE: D910 se usvaja u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Zamolio bih Tajništvo da nam predoče dokument 3D01-0567.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Urudžbena knjiga sektora specijalne policije koja je u to vrijeme, dakle 1996. godine postojala jest jedna naravno velika knjiga, i ovdje ćemo vidjeti samo izvedak za sporne datume, a to je dan 13. ožujak 1996. godine, koji dan je uveden u spornom dokumentu kao dan izdavanja tog spornog dokumenta. Vidimo u gornjoj rubrici da započinje ova stranica urudžbenog zapisnika sa datumom 12.3. A na donjem dijelu završava...

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću, pitam se šta radimo u ovom trenutku. Svedok je dao svoje mišljenje o vrednosti dokumenta, i iz toga je jasno šta je u osnovi njegove izjave. Osnova ne dozvoljava da se olako zaključi da li je to tačno ili ne. On je samo izneo svoj utisak, utisak na osnovu tog dokumenta. Sada nas sprovedite kroz očigledan sistem provere autentičnosti ovog dokumenta. Šta se očekuje od svedoka da na kraju kaže, „Pa, pogrešio sam; Bio sam u pravu.“ Mislim...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: To bi bilo moje poslednje pitanje, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da. Ali, naravno, na Sudu je da odluči o pitanju...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ne...

SUDIJA ORIE: ...da li je bio u pravu ili je pogrešio. Mi ne tražimo...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ne bi bilo moje pitanje da li je on bio u pravu ili ne. Moje pitanje bi bilo, ako je tada znao te činjenice, da li bi njegov utisak i dalje bio isti. To bi bilo moje poslednje pitanje, i to je sve.

SUDIJA ORIE: Da, hipotetičko pitanje, da ste imali drugačija saznanja, da li biste...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, takvo.

SUDIJA ORIE: Da. To je stvar logike, pre nego bilo čega drugog, zar ne? Vi mislite da... naravno, ako bi svedok mogao da kaže: „Pa, ja znam da ovi zapisi ili oni registri nisu dovršeni; zbog toga, sumnjam da bih tako rekao“ i tako dalje. Ali, naravno, pitam se da li bi ta informacija Pretresnom veću, i da dodam argument na to, molim vas imajte na umu da to što svedok kaže da se zasniva na njegovom...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Znanju.

SUDIJA ORIE: Pa, na tome šta je tada znao. Mi, a naročito vi, Pretresno veće, vi znate mnogo više o toj stvari. Dakle, ako ocenjujete zdravo za gotovo procene ovog svedoka, imajte na umu da svedok nije bio svestan toga i toga. Sklon sam da kažem da možemo obavimo svoj posao, jer je naš posao... jednostavno, ako imate neke naznake, proizvoljnu procenu situacije, ako dodate informaciju, da li bi to uticalo na procenu, ako bi svedok rekao ne. Naravno, ako može da doda nešto na to, ako imate neko saznanje o ovome, ili da kaže da je ovo nepotpuno, ili „sa sigurnošću znam da su ovi zapisi proveravani, i znam da su uvek izveštavali da su bili potpuni.“ Tako da ako nešto nije tamo, to ne bi moglo – mislim, ako on ima takvo neko saznanje o tome, hteo bih sa sigurnošću da znam, jer onda dodaje na ono što je očigledno dokumentovani dokaz, što daje dalje uvide u to šta može biti ovo pismo. Zbog toga, pitam da li ovaj svedok može da doda nešto na ovo. Gospodo Mahindaratne, vi nemate prigovor na to da je ovaj dokument stigao iz hrvatske vlade?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Apsolutno, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Da. Molim vas imajte to na umu, gospodine Mikuličiću.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, naravno, časni Sude. Ako svedok može samo da odgovori na moje poslednje pitanje, bilo da to kaže na osnovu svog utiska, a to jeste utisak, jer je on rekao da je dokument došao kroz kanale ministarstva unutrašnjih poslova, i zbog toga je on procenio njegovu autentičnost...

SUDIJA ORIE: Mislim da to može biti veoma jasno. Provera izgleda ne potvrđuje, gospodine Žganjer, ne potvrđuje da je pismo poslato i/ili primljeno. Da ste imali ovu informaciju u to vreme, i s obzirom da sada vidite takvu vrstu informacije, da li biste to uzeli kao razlog da preispitate vaš prvi utisak o autentičnosti?

SVEDOK ŽGANJER: Svakako da bih, da sam u to vrijeme raspolagao sa ovim saznanjem, doveo u pitanje onaj svoj prvobitni utisak. Ovo što sad vidim, zapravo me upućuje na neki neobjašnjiv igrokaz unutar vrha samog ministarstva unutarnjih poslova.

SUDIJA ORIE: Molim vas nastavite, gospodine Mikuličiću.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: ... mogu li da ponudim ovaj dokument na usvajanje, časni Sude?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Bez prigovora.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Kao dokazni predmet Odbrane D911, časni Sude.

SUDIJA ORIE: D911 se usvaja u spis. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala vam.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Gospodine Žganjer, u vrijeme vašeg rada na području šibenskog državnog odvjetništva, vi ste bili isto tako suočeni sa određenim radnjama koje je ministarstvo pravosuđa, odnosno državni odvjetnik Republike Hrvatske, vršio u odnosu na traženje obavijesti o poduzimanju mjera, radnja, statistike, otkrivanja kaznenih djela, i tako dalje. To je bila, da tako nazovem, uobičajena aktivnost. Možete li se složiti sa mnom?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Da, to je bila zapravo uobičajena aktivnost u sklopu koje je svako državno odvjetništvo periodično i na kraju godine izvještavalo državno odvjetništvo Republike Hrvatske o broju zaprimljenih kaznenih prijava protiv poznatih počinitelja, i izvještavalo je državno odvjetništvo o načinu postupanja u tim predmetima.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Ja ću vam sada pokazati jedan dokument koji se odnosi na vojno pravosuđe, dakle na vojni sud.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio Tajništvo da nam predoči dokument 3D01-0561.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: To je dopis tadašnjeg ministra pravosuđa gospodina Šeparovića od 5. siječnja 1996. godine, koji je naslovljen predsjednicima vojnih sudova u, vidite: Zagrebu, Bjelovaru, Osijeku, Karlovcu i Splitu, kojim dopisom ministarstvo traži obavijest u paragrafu dva, u vezi sudskih postupaka, povodom počinitelja krivičnih djela nakon vojno-redarstvene akcije *Oluja*, i to bez obzira u specifikaciju da li se ti postupci vode protiv pripadnika srpske nacionalnosti ili onih koji se vode protiv pripadnika hrvatske nacionalnosti kao i pripadnika postrojbi Hrvatske vojske. Jeste li vi gospodine Žganjer u to vrijeme bili upoznati sa praksom da je zapravo izvršna vlast tražila podatke o procesuiranju, i na taj način zapravo vodila kontrolu o broju i procesima kaznenih djela koja su se vodila nakon operacija *Oluja*?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Jesam. Ovo što mi pokazujete na ekranu, to je upućeno predsjednicima vojnih sudova. Ja sa konkretno ovim dopisom nisam bio upoznat, jer se, ponavljam, odnosi na vojne sudove. Ali mi je poznato da je ministarstvo pravosuđa u to vrijeme preko državnog odvjetništva Republike Hrvatske tražilo otprilike iste ovakve podatke i od državnog odvjetništva.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: I nadležni državni odvjetnik bio je u obvezi o tome izvještavati glavnog državnog odvjetnika sa svim pripadajućim podacima?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Tako je. Sva područna okružna ili županijska državna odvjetništva su sa svog terena dostavljala tražene podatke. Ti su se podaci objedinjavali na nivou državnog odvjetništva i prosljeđivali ministarstvu pravosuđa.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Gospodine Žganjer, da li ste vi osobno, dok ste obavljali funkciju državnog odvjetnika dobili neku službenu ili neslužbenu uputu, naredbu da prilikom procesuiranja kaznenih djela učinite nekakve ustupke ili da neprocesuirate neka kaznena djela, ili da naprosto pogledate u stranu kod određenih oblika kaznenih djela. Je li bilo takove aktivnosti ikada prema vama od bilo koga u strukturi hrvatske izvršne vlasti?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Gospodine branitelju Mikuličić, ja sam cijeli svoj život radeći u državnom odvjetništvu radio po svom uvjerenju a ne po logici funkcije. Prema tome, nije dolazilo u obzir da meni zapravo neko naredi da zažmirim i ne vidim ono što je očigledno. Ponavljam, ja sam bio u službi svoje savjesti primarno, a ne... onda u službi svoje funkcije. Evo, to bi bio moj odgovor. Dakle, nikada nitko meni nije nešto sugerirao, nešto dojavio da zažmirim, ne vidim, ili da slabije vidim neke stvari.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Jeste li ikada od svojih kolega, da bi prema nekom drugom u vašem državnom odvjetništvu bilo u drugim državnim odvjetništvima sa kojima ste imali kontakte, bilo pokušaja takvog utjecaja?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Kada je riječ o županijskom odvjetništvu Šibenik, k'o i kad je riječ o mojim zamjenicima, oni su jako dobro znali kakav je moj profesionalni stav prema poslu. Prema tome, nije bilo govora da netko na njih vrši pritisak mimo mene. Moji zamjenici su odgovarali za svoj rad meni, a ja sam ih, zapravo, onda logikom svoje funkcije i zadaće kao županisjki državni odvjetnik štitio u odnosu prema više instance, da li ministarstva pravosuđa, državnog odvjetništva, posve svejedno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: I moje posljednje pitanje, gospodine Žganjer, u vezi razgovora koji obavljam. Odlaskom iz Šibenika, vi ste zapravo prestali rad na predmetu *Grubori* i rekli ste da je u to vrijeme kad ste vi otišli predmet zapravo bio u fazi da je još uvijek otvoren. Dakle, taj postupak nije dovršen. Imate li saznanja da li je taj predmet u današnjoj fazi zatvoren ili je ta istraga zapravo još uvijek otvorena?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Pa moram priznati da ja nekih određenih saznanja o tome nemam. Ja sam 2002. godine u rujnu mjesecu prešao radit na jednu drugu dužnost u sustavu državnog odvjetništva, a nakon toga sam napustio državno odvjetništvo. Da budem iskren, zbog obima posla koji sam tada radio u državnom odvjetništvu, odlaskom iz Šibenika nisam jednostavno imao mogućnosti, pa ni interesa, da zapravo se interesiram što se dalje događa. A kada sam u veljači 2006. godine zapravo napustio slustav državnog odvjetništva, onda tim prije više nisam imao interesa a ni mogućnosti da, zapravo, bilo što saznam o tome. Tako da, doista, što se faktički i operativno događalo u predmetu *Grubori* nakon 15. rujna 2002. godine, ja doista ne znam.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Jednako tako pretpostavljam da ne znate ni da li su zapravo otkriveni potencijalni osumnjičenici, okrivljenici incidenta u Gruborima?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Ne znam, mislim da nisu. Mislim da još uvijek nisu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ - PITANJE: Hvala vam, gospodine Žganjer, na odgovorima. Ja nema drugih pitanja.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Samo bih zamolio da se dokument na ekranu usvoji u spis, časni Sude.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Bez prigovora.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Dokazni predmet Odbrane D912, časni Sude.

SUDIJA ORIE: D912 se usvaja u spis.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Nemam više pitanja, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Hvala vam, gospodine Mikuličiću. Gospodine Kay, ili gospodine Cayley?

ADVOKAT CAYLEY: Nemamo pitanja, časni Sude. Hvala vam.

SUDIJA ORIE: Nisam znao da li ste treći u redu ili drugi u redu bez pitanja. Hvala vam. Gospodine Mišetiću. Gospodin Mišetić je, gospodine Žganjer, advokat gospodina Gotovine, i on će vas sada unakrsno ispitivati. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala vam, gospodine predsedavajući.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT MIŠETIĆ

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Dobro jutro, gospodine Žganjer.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Dozvolite mi da počnem, gospodine sekretare, ako mogu da dobijem 1D60-0074.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Dozvolite mi da počnem, gospodine Žganjer, tamo gde ste stali sa tužiocem juče, a to je pitanje prijema ili priznanja koja su napravljena u slučaju *Varivode*, i rekli ste da je priznanje izrečeno pred istražnim sudijom, što je tačno. Ali bih hteo da vam pokažem izjavu jednog od optuženih, ili službenu belešku razgovora jednog od optuženih pre nego što je otišao kod istražnog sudije, a to je službena beleška razgovora naknadno optuženog Zlatka Ladovića. Ovu belešku je sastavio Ivo Kardum. Videćete da je u to vreme bio načelnik kriminalističke policije u zadarsko-kninskoj policijskoj upravi. Da li je to tačno?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Ne vidim taj podatak na ekranu, a nemam razloga sumnjati da je to tačno što vi kažete.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, ako možemo da predemo na drugu stranu u engleskoj verziji, a to je isto druga strana i u hrvatskoj verziji.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Gospodin Ladović govori o... prilično je dugačko; to je službena beleška na tri strane – ali govori o događajima u Varivodama. Ako počnemo...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Neću ići kroz celu stvar kako bih uštedeo vreme. Ako idemo šest redova ispod reda koji ima „Jakovljević, Ivan“ boldovano – to je šest redova u engleskoj verziji, i nisam siguran koliko u hrvatskoj – rečenica počinje: „Kaže da je Ćoro nosio maskirne pantalone...“

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Sada gospodin Ladović, prema zvaničnoj belešci, kaže: „Kaže da je Ćoro nosio maskirne pantalone i crnu košulju, da mu je kosa bila vezana i da je nosio automatsku pušku. Zlatko i Zuki su krenuli napred, a Ćoro i mali, plavi tip su ostali iza njih. Rekao je kako se pomerio...“ pardon. ”Rekao je kako je pitao Zukija gde su četnici, i da je on odgovorio - napred. Ćoro i plavi tip su krenuli ka vrtu i da su on i Zuki nastavili niz put.“ Onda nekoliko redova ispod toga, govori o Ivici Petriću, i onda kaže: „On kaže da je u jednom trenutku, neočekivano, Zuki pucao u civile iz automatske puške, i da nije znao šta da radi, dok nije shvatio šta se dešava. Videvši šta im je Zuki uradio, rekao mu je: 'Zuki, to nisu četnici. Šta radiš to?' Onda je on odgovorio, 'Nije bitno, sve je to ista banda.'“ Onda u detalje objašnjava o ubistvu drugih civila, isto u Varivodama. Moje pitanje se vraća na ove službene beleške. Vi ste na kraju odlučili da priznanje pred istražnim sudijom, kao i priznanje koje je napravljeno u službenoj belešci gospodina Karduma, nisu pružili razumne osnove da se pokrene optužnica za Varivode. Moje pitanje za vas je: Zašto vam službena beleška nije bila pouzdana kako biste pokrenuli postupak protiv gospodina Ladovića?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Ja ću morati pojasniti neke stvari. Službena bilješka koju mi pokazuje uvaženi branitelj Mišetić nije bila predmet mog interesa u vrijeme kad sam ja dobio predmet u rad. Kad sam ja dobio predmet u rad, 1999. godine, ako se ne varam, onda sam ja posebnu pozornost posvetio samo i isključivo priznanjima nekih od okrivljenika pred istražnim sucem. Naglašavam, pred istražnim sucem. Ovi ljudi, ovaj Ladović je bio ispitivan pred istražnim sucem. U toj fazi, dakle, kad je Vrhovni sud ukinuo presudu i naložio da se ponovno stvar sudi, ja sam isključivo razmatrao iskaz i Ladovića i Ive Jakovljevića zvanog Ćoro pred istražnim sucem. Jer samo su ti iskazi bili dokaz u postupku, i samo su oni za mene u tom času mogli biti predmet ocjene. Službena bilješka ne. Zato ja ne vidim razloga da se referiram na ovu službenu bilješku. Postoji iskaz četvorice okrivljenika u ovom predmetu koji su dali pred istražnim sucem, a ovo je bilješka o kojoj smo puno pričali u ovom postupku, koja je samo obavijest, ne i dokaz. U ovom predmetu mi smo vezano uz iskaz i ovdje građanina ili osumnjičenog Ladovića imali njegov iskaz pred istražnim sucem i ja sam se, dobivši taj predmet, isključivo orijentirao na analizu onog materijala u predmetu koji ima dokaznu vrijednost. Ova bilješka nema dokaznu vrijednost, ali iskaz Zlatka Ladovića pred istražnim sucem ima dokaznu vrijednost. I ja sam se, zapravo, usredotočio na analizu tog i takvog njegovog iskaza, ne ove službene zabilješke. Jer ja nisam mogao doći na sud i kazati: „Oprostite suče, ali on je u svojoj službenoj bilješci kazao to i to“ jer bi sud zapravo takvu moju intervenciju elegantno otklonio i rekao: „Oprostite, vi se referirate na

nešto što zapravo ne postoji u spisu, jer ova bilješka je već odavno bila izdvojena kao materijal koji se ne može upotrebiti u postupku dokazivanja određenog kaznenog djela.“

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Da se nadovežem. Postavljali su vam neka pitanja... prvo, dopustite da vam objasnim, gospodine Žganjer, šta pokušavamo da utvrdimo ovde, prvo, pokušavamo da utvrdimo pouzdanost ovih službenih beleški. Juče su vas o tome ispitivali i tužilac i Predsedavajući sudija. Ono što bih ja želeo... iako ovo niste imali u predmetu, bili ste upoznati sa činjenicama o ovom predmetu protiv gospodina Ladovića, jer ste na kraju odlučili da ga krivično ne gonite. Ono što bih hteo da nam objasnite je, kada gledate u službenu belešku i priznanje gospodina Ladovića, makar u službenoj belešci, o događaju u Varivodama i njegovom prisustvu tamo, moje pitanje je: Gledajući u ovo, da li smatrate da je ovo pouzdana izjava data policiji; i ako ne, zašto ne?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Pazite, ova izjava gospodina Ladovića, ova bilješka o razgovoru sa gospodinom Ladovićem je bila u svakom slučaju jedna korisna obavijest, ali kome - Županijskom državnom odvjetništvu u Zadru, u času kada je dobio kaznenu prijavu protiv ove četvorice ili petorice ljudi. U tom času je ova bilješka bila jedan za njih relevantan dokument za ocjenu da li pokrenuti kazneni postupak protiv tih osoba ili ne.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Samo trenutak. Razumem proceduralno pitanje o kome govorite. Dopustite mi da fomulišem pitanje na drugi način. Zvanična policijska beleška navodi da je gospodin Ladović bio u Varivodama sa Zukijem i Ivanom Petrićem, i Ćorom, i da je Zuki pucao na civile u Varivodama i ubio civile u Varivodama. Da li je to tačno?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, ulažem prigovor na to pitanje. Mislim da svedok ne može da odgovori na to pitanje da li je tačno ili ne. On je objasnio šta su beleške i koja im je svrha.

SUDIJA ORIE: Da. Čekajte da vidim. Prigovor je usvojen. Ali vidim šta želite da saznate, gospodine Mišetiću. Službena beleška pre svega odražava izjavu koju je dao gospodin Ladović policijskim službenicima. Da li imate neki razlog da verujete da službena beleška ne odražava tačno ono što je gospodin Ladović rekao policijskim službenicima?

SVEDOK ŽGANJER: Ja dozvoljavam da je ovo što je zabilježeno od strane policijskog službenika u razgovoru sa građaninom Ladovićem ili osumnjičenim Ladovićem tačno. Ali...

SUDIJA ORIE: Da, to je odgovor na moje prvo pitanje. Ako želite nešto kasnije da dodate, možete to učiniti. Ako biste, molim vas, mogli da saslušate moje drugo pitanje: Da li postoji neki razlog da verujete da ono što je stavljeno na papir kao izjava ili ono što je stavljeno na papir kao

odraz onog što je gospodin Ladović rekao policijskim službenicima, da to nije bilo u skladu sa istinom?

SVEDOK ŽGANJER: Ja u ovom času priznajem, ne mogu zapravo, ovaj... se sjetiti pojedinosti izjave gospodina Ladovića policijskim službenicima. Ponavljam, ja ću dozvoliti da je on to doista kazao policijskim službenicima i da su oni to vjerno unjeli u sadržaj službene bilješke. Ali gospodin Ladović je zapravo o tome govorio i istražnom sucu.

SUDIJA ORIE: ...

SVEDOK ŽGANJER: ...i ja molim suca...

SUDIJA ORIE: Da. Ako kažete, razlozi zbog kojih verujem ili razlozi zbog kojih sumnjam u istinitost njegove izjave, se nalaze u kasnijoj izjavi koju je dao istražnom sudiji, ako kažete: 'Na osnovu onoga što sam ja video tamo, ja sumnjam da li nam je rekao istinu.' – ne nama, naravno – da li je rekao istinu policijskim službenicima. Ako želite na to da nam skrenete pažnju, molim vas učinite to.

SVEDOK ŽGANJER: Hvala časni Suče na toj intervenciji. Možda ste zapravo vi precizirali upravo ono što sam htio kazati. Ja imam razloga zapravo da sumjam u sadržaj te izjave, jer ono što je on kazao policiji, a posebno... a posebno ono što je kazao istražnom sucu, on i ostali okrivljenici u svojim iskazima istražnom sucu, to doista nema nikakve veze sa onim što je utvrđeno na licu mjesta. I dovoljno je da pročitate te iskaze njihove u istrazi i da pogledate fotografski elaborat s mjesta događaja, pa da se osobno uvjerite da, jednostavno, zapravo, njihova priča ne drži vodu. Način na koji bi oni, navodno, u tom svom priznanju likvidirali neke ljude ne odgovara, zapravo, onome što je utvrđeno na licu mjesta događaja. I tu nema velike mudrosti, dovoljno je samo pročitati detaljno sadržaje tih njihovih priznanja, i pogledati sadržaj tih fotografija, pa da se vidi da zapravo u njihovoj priči nešto ne štima.

SUDIJA ORIE: Ako vas dobro razumem, kažete da razlozi zbog kojih verujete, da službena beleška ne odražava ono što je rekao, razlog je taj što izjava koju je dao istražnom sudiji se ne podudara sa onim što je navodno rekao policiji. Dodali ste na to da ti detalji koje je on dao se ne podudaraju sa informacijama koje su vam bile dostupne o događaju. Ja, pokušavajući da razumem vaše svjedočenje, ja sam zabeležio... možda me pogrešno shvatite, kada kažem *nedosledno* – ja nisam video taj materijal. Ali pokušavam da shvatim šta nam govorite. Vi kažete: 'Ovo je očigledno ono što je rekao, dao je izjavu istražnom sudiji u kasnijoj fazi, i detalji koje tamo opisuje se ne slažu sa informacijama koje je imao o događajima, terenu i okolnostima. Da li sam dobro razumeo vaš odgovor?'

SVEDOK ŽGANJER: Upravo to želim kazati, upravo to želim kazati. Jer ako mi dozvolite još samo jedan dodatak. Koliko se sad nakon, sedam, osam godina mogu prisjetit, jedan od okrivljenika je kazao otprilike sljedeće: „Kretali smo se cestom u selu Varivode i u jednom trenutku su nam naišla dvojica uniformiranih nepoznatih ljudi, i ja sam mahinalno okrenuo puškomitraljez i pucao prema njima i tako ih usmratio.“ Niti jedan od usmrćenih nije nađen na cesti, taj događaj koji je opisao jedan od okrivljenika upućivao bi nas na stanovitu razdaljinu između tih osoba i njega koji je pucao. Ljudi u Varivodama su ubijeni u vlastitom dvorištu sedeći za stolom ispred svoje kuće, uglavnom hicima u glavu, ubijeni su u svom dvorištu hicima u glavu. To je ono otprilike čega se ja sjećam, i ta priča, to priznanje o ubojstvu te dvojice ljudi pod tim okolnostima, nema nikakve veze sa onim što je nađeno na licu mesta. Ja vjerujem da ovaj Sud ima preslik tog spisa, ima i te fotografske elaborate, i to se vrlo jednostavno može provjerit i utvrdit.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, molim vas nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala vam, gospodine predsjedavajući.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Gospodine Žganjer, moje pitanje na ovu temu, u skladu sa vašim odgovorom, je sledeće: S obzirom na vaših 27 ili 28 godina iskustva u hrvatskom krivično-pravnom sistemu, da li imate neki uvid koji možete da nam ponudite zašto su ovi optuženi, a u ovom konkretnom slučaju gospodin Ladović, zašto bi oni rekli policiji ili priznali policiji da je on, u stvari, učestvovao u ubistvima u Varivodama?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, ne znam kako bi svedok mogao da odogovri na to pitanje...

SUDIJA ORIE: Mi ne znamo da li može da odgovori. On ga je pitao, da li može na osnovu svog iskustva, da li može da ponudi neki razlog, konkretno za ovaj slučaj, zašto bi oni rekli policiji da su umešani? Mi ne znamo. Ako ne može da objasni, on će nam reći. Ako ima neku informaciju koja može da mu pomogne, i da nama pomogne da razumemo ovo priznanje, on će nam reći. Gospodine Žganjer.

SVEDOK ŽGANJER: U odgovoru na ovo pitanje, ja se mogu samo referirati na ono što su zapravo tijekom postupka govorili okrivljenici. A oni su govorili da su zapravo od strane policijskih službenika bili bjesomučno udarani. Ja to ne mogu potvrditi, ne mogu ni otkloniti. Ali znam da sam u tom času ja bio državni odvjetnik - kad su bili privedeni, da bih ja osobno od njih zatražio da mi pokažu, zapravo, tragove tog nasilja, policijskog nasilja koji je vršen nad njim. Inzistirao bih da istražni sudac to detaljno opiše u zapisniku. U tom slučaju bi, zapravo, njihova

tvrdnja bila više ili manje uvjerljiva, ili posve neuvjerljiva. Ali, to je ono što su oni govorili u ovom ponovljenom postupku pred sudom u Šibeniku.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, nudim dokument koji nosi oznaku 1D60-0074 da bude uvršten u dokaze.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Bez prigovora.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to postaje dokazni predmet Odbrane D913.

SUDIJA ORIE: D913 se usvaja u spis. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, ako sad mogu da dobijem dokazni predmet Tužilaštva P1062 na ekranu, molim.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Ovo je specijalni izveštaj koji vam je pokazao tužilac gospodin Glavan 27. juna 2002. godine..

ADVOKAT MIŠETIĆ: I ako možemo da idemo na stranu tri u engleskoj verziji ovog izveštaja, molim. I ako možemo da se spustimo na dno strane u engleskoj verziji, a to je strana dva u hrvatskoj verziji.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: To je drugi paragraf odozdo u hrvatskoj verziji.

ADVOKAT MIŠETIĆ: I ako možemo da se spustimo na dno strane u engleskoj verziji, molim.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Kaže se: „Štaviše, na osnovu prikupljenih informacija, Nenad Mrkota i druge osobe, zajedno sa Božom Bačelićem koji je trenutno u pritvoru Okružnog suda u Šibeniku, pritiskali su svedoke u krivičnom postupku za zločin počinjen u Pukljanima i zločine počinjene u Gošiću i Varivodama, za koje su sumnja da su izvršeni od strane Bože Bačelića i Gorana Vunića.“ Gospodine Žganjer, ovo vam je poslato krajem juna 2002. godine, i primećujem iz slučaja Pukljani, koji ste vi vodili, da je bilo suđenje šest nedelja kasnije... izvinjavam se, 10 nedelja kasnije, u septembru iste godine, na kome je Goran... u ovom slučaju, kaže da su Božo Bačelić i Goran Vunić zajedno bili osumnjičeni za činjenje zločina u Gošiću i Varivodama; ipak, 10 nedelja kasnije na suđenju Bačeliću, jedan od svedoka protiv njega bio je Goran Vunić.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Možemo li da vidimo dokazni predmet Odbrane D843, časni Sude.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Moje pitanje je, gospodine Žganjer: Nakon što ste primili ovaj izveštaj, između vremena kada ste primili ovaj izveštaj i, na kraju, kada je gospodin Vunić svedočio protiv gospodina Bačelića 10 nedelja kasnije, da li ste učinili bilo šta kako bi pitali gospodina Vunića, ili da ga ispitajte ili da preduzmete bilo kakve druge mere da istražite neku osnovu za navode da je on bio umešan u ubistva u Gošiću i Varivodama?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Uvaženi branitelju Mišetić, najprije da pojasnimo jednu stvar. Ovaj dokument sam dobio negdje 27. lipnja 2002. godine. Vi govorite o nekih 10 nedjelja nakon toga, ako sam vas dobro razumio. Ne znam o kojih 10 nedjelja nakon toga možemo govorit. Presuda u predmetu *Božo Bačelić i ostali* za slučaj u Prukljanu je doneta 12. rujna, objavljena je 12. rujna 2002. godine. Meni se čini, ako govorite o Goranu Vuniću, da je Goran Vunić u predmetu *Prukljan* ispitan u svojstvu svjedoka prije no što sam ja dobio ovaj dokumenat 27. lipnja 2002. godine. Ali naravno, to možemo provjeriti uvidom u taj spis. Znam pouzdano da je presuda objavljena u predmetu *Božo Bačelić i drugi* okrivljenici 12. rujna 2002. godine. Znam pouzdano da je Goran Vunić u tom predmetu bio jedan od ispitanih svjedoka, i mislim da je Goran Vunić u tom predmetu u svojstvu svjedoka ispitan prije nego što sam ja dobio ovaj dokumenat koga mi sad pokazujete, a da li sam u pravu, treba izvršiti uvid u spis pa vidjeti točno dan kada je Goran Vunić u tom predmetu ispitan u svojstvu svjedoka. Tako da, ako možete precizirati vaše pitanje, onda, evo, molio bih da uvažite ovu moju intervenciju. Uz zamolbu da ovo što ja kažem možda na prikladan način i provjerimo.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Uradiću to tokom pauze, i onda ćemo nastaviti ovu temu nakon pauze, gospodine Žganjer. Ali dok smo kod ovog dokumenta, nebitno da li je on – datum njegovog svedočenja, vi sad svakako imate dovoljno informacija krajem juna 2002. godine, da je gospodin Mrkota učestvovao u opstrukciji krivične istrage. Tačno?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Da. Kad sam dobio ovu obavijest, onda su zapravo meni bili dostupni posve konkretni podaci o tome, jer postojala je izjava policijskog službenika Damira Šimića, koliko se sjećam, postojao je njegov plan rada, postojali su nalozi za pretragu koji nikad nisu realizirani, dakle, raspolagao sam po obavijestima da bi Nenad Mrkota iz nekih razloga opstruirao policijsko postupanje prema Goranu Vuniću. To je točno.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Šta se dogodilo? Koje je bio rezultat vaše istrage o opstrukciji krivične istrage u Varivodama gospodina Mrkote?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Ja sam, to sam u više navrata i kazao, u rujnu otišao u Zagreb. Dakle, ovo je negdje kraj lipnja mjeseca. Međutim, ako to Sud zanima, ja mogu, zapravo, vama kazati s kojim sam ja dvojbama bio ovdje suočen kada je riječ o ovom saznanju vezano uz Nenada Mrkotu. Dakle, imamo ovdje obavijest da bi Nenad Mrkota opstruirao policijsko postupanje vlastitih službenika, vlastitih službenika. Damir Šimić je bio pripadnik satnije kojoj je

Mrkota bio zapovjednik. Kako zapravo cijelu ovu stvar u ovom času radno-operativno-pravno kvalificirat? Ako je točno da je Nenad Mrkota unaprijed znao što će Božo Bačelić i Goran Vunić napraviti u Varivodama i Gošićima, pa im je unaprijed obećao pomoć na ovaj način, opstrukcijom policijske obrade, onda Nenad Mrkota ulazi u zonu kaznene odgovornosti kao pomagač u nekom teškom ubojstvu, blago rečeno, a možda i u ratnom zločinu - ako im je unaprijed obećao tu pomoć, znajući što će oni na određenom mjestu napraviti. Ali, ako je zapravo Nenad Mrkota saznanja o tome što bi navodno Božo Bačelić i Goran Vunić, što su navodno napravili, ako je on do tih saznanja došao naknadno, onda ovo njegovo ponašanje možemo pravno označiti kao moguću pomoć počinitelju nakon počinjenja kaznenog djela. A ako bi se radilo o tome kaznenom djelu, dakle pomoći počinitelju nakon počinjenja kaznenog djela, onda smo mi u vrijeme kada dolazimo do ove obavijesti, a to je gotovo punih sedam godina od počinjenja djela, u zoni relativne zastare kaznenog progona. I ne možemo za to djelo više pokretati postupak protiv Nenada Mrkote. Za onu prvu varijantu, ako je on unaprijed znao šta će oni napraviti pa je obećao pomoć, onda ne postoji ta pravna zapreka u vidu zastare. To je bila jedna pravna dvojba koju smo mi tu trebali razjasniti, i u tom pravcu poduzimati istragu. Da li je državno odvjetništvo nakon mog odlaska u Zagreb na ovaj način razmišljalo i provodilo provjere, ja to ne mogu kazat.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, ako samo mogu da ispravim zapisnik, svedok je rekao Davor Šimić, a zapisano je kao Davor Šimir, ali mislim da je svedok mislio na Davora Šimića, ako nisam pogrešila.

SUDIJA ORIE: Da, i ja sam pomislio na to. Kao što znate, uglavnom se transkripti proveravaju kada napustimo sudnicu, i to je puno posla, ali će to svakako pomoći onima koji slušaju transkripte. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Poslednje pitanje pre pauze, gospodine Žganjer: Da li ste ikada razmatrali, u vreme kada ste dobili izveštaj koji se nalazi na ekranu, da, u stvari, da je istina bila suprotna i da je neko opstruirao istragu u Varivodama tvrdeći da je gospodina Mrkota, u stvari, opstruirao istragu „stvarnih počinioca“? Drugim rečima, da li ste ikada uzeli u obzir da je neko pokušavao da pomogne optuženima – postojećim optuženima u slučaju *Varivode*, tako što je došao sa alternativnom teorijom?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: U predmetu *Varivode* i *Gošići*, koji je vođen protiv određenih osoba, mi smo zapravo došli do određenih činjenica i podataka koji su nas zapravo uputili na sumnju da su zločine u Varivodama i Gošićima počinile posve druge osobe, i to osobe obučene u uniforme Hrvatske vojske. Jer su svjedoci u tom postupku govorili u tom pravcu. I vi sigurno imate izjave tih svjedoka koji zapravo spominju da su prije no što se čula pucnjava, konkretno iz Gošića, da su vidjeli neka teretna vozila sa uniformiranim osobama kako idu u pravcu Gošića, a nakon toga su oni zapravo čuli pucnjavu i ponovno dolaskom na lice mesta su

zatekli tamo što su zatekli. O tome, zapravo, neki svjedoci, koliko se ja u ovom času mogu prisjetiti, jasno i određeno govore. To je pored ostalog bila jedna činjenica koja je uputila na sumnju da zapravo su mogući počinitelji neke osobe, da li pripadnici Hrvatske vojske ili neke osobe koje su *ad hoc* obukle odore Hrvatske vojske, a takvih je hvala bogu bilo dosta, znate, koji su tada prvi put oblačili odore Hrvatske vojske da bi otišli nešto, zapravo, pozajmiti, je li, iz tih napuštenih kuća. Dakle, bili su obučeni u odore Hrvatske vojske, a da li su i odista faktički bili pripadnici Hrvatske vojske, to je veliko pitanje.

ADVOKAT MIŠETIĆ: ... trenutak, časni Sude. Ovo bi bio dobar trenutak za pauzu, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da. Imaćemo pauzu. Nastavljamo u 11.00 časova.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, molim vas nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala vam, časni Sude. Gospodine sekretare, ako mogu da dobijem dokazni predmet Odbrane D843 na ekranu, molim. Ako možemo da pređemo na drugu stranu u hrvatskoj i četvrtu u engleskoj verziji, molim, i na dno strane u hrvatskoj verziji.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Gospodine Žganjer, upravo vam pokazujem dokument, pa možda možete da nam pomognete da razjasnimo ovo. U konkretnoj presudi za ubistva u Prukljanima u slučaju *Bačelić*, stoji da je optužnica podignuta 1. marta 2002. godine, kao i da je glavno saslušanje bilo 23. avgusta 2002. godine. Iz toga sam zaključio da je suđenje počelo 23. avgusta 2002. godine, ali možda možete da pojasnite ovo. Da li se sećate kada i koliko dana je trajalo suđenje Bačeliću?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Suđenje je svakako počelo nakon podnošenja optužnice. Ako se ovdje tvrdi da je optužnica podignuta 1. ožujka 2002. godine, onda je suđenje sigurno uslijedilo nakon tog datuma. Ne mogu se u ovom času sjetiti da li je uložena prigovor protiv te optužnice, ali to ništa ne mijenja na stvari u odnosu na moju tvrdnju da je suđenje svakako počelo nakon 1. ožujka 2002. Točno je da je sigurno jedno od ročišta tog suđenja održano i 23. kolovoza 2002. godine. A točno je i to da je suđenje okončano 11. rujna 2002. godine, kada je i objavljena ova presuda koju mi sada pokazujete na ekranu. Dakle, ja ispravljam sad onaj dio svog navoda da je presuda objavljena 12. rujna, mislim da sam vidio na prvoj stranici ove presude da je ona objavljena 11. rujna 2002. godine. Pa utoliko onda, evo, mijenjam taj dio svog iskaza.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Gospodine Žganjer, sada ću preći na drugu temu, i hteo bih da vam pokažem...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, ako možemo da vidimo dokument koji nosi oznaku 1D60-0001, molim.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Gospodine Žganjer, sada ću vam pokazati pravi operativni akcioni plan koji je Ministarstvo unutrašnjih poslova izdalo 15. oktobra 1995. godine, to je plan da se utvrde identiteti počinioaca ubistava u naseljima Varivode i Gošić. Ovo je 15. oktobar, i primetićete neka od imena: Pero Perković; Zvonimir Lasan Zorobable; Zlatko Ladović, čiju smo izjavu videli jutros, Ivica Petrić; Boris Vunić, Nedeljko Mijić; i sa desne strane, Nikola Rašić Zec. Plan rada navodi da do 03.00 časa 16. oktobra, treba da se utvrde tačne adrese za ove pojedince. Zamoliću vas da primetite da jedina osoba do sada, sa prezimenom Vunić, koja je među osumnjičenima MUP-a, jeste Boris Vunić 15. oktobra.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine predsedavajući, tražim da dokaz bude označen i nudim ga na usvajanje u dokaze.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, neću uložiti prigovor na ovaj dokument, ali vidite da strane tri i četiri nedostaju iz hrvatske verzije kao i iz engleske. Ono što ja mogu da vidim, postoji potpis na strani 2; ali na strani 3, ne znam da li to treba da bude dodatak ili šta je to. Strana 3 je numerisana kao strana 5, dakle očigledno je da strane 3 i 4 nedostaju.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Sa zadovoljstvom ću da to obelodanim, zastupnice. To za nas nije tako bitno. Zapravo, mi smo dodali stranu 5.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Gospodine Žganjer, ako biste mogli da okrenete na tu stranu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, to je poslednja strana u ovom dokaznom predmetu. Zato što u dodatku plana MUP-a stoji da će subjekt pretrage biti kuća osobe Vunić Borisa, sina Ante, rođenog 20. decembra, 1971. godine. Dakle, časni Sude, kako bih zadovoljio gospođu Mahindaratne, tražim da ovaj dokazni predmet bude označen za identifikaciju, a dostaviću strane 3 i 4 za nju.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Slažem se sa tim, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to postaje dokazni predmet Odbrane D914, označen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Hvala vam, gospodine sekretare.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Kao nastavak radnog plana, održani su bili intervjui sa nekim od osoba koji su imenovani u radnom planu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, ako mogu da dobijem dokument koji nosi oznaku 1D60-0007, molim.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Gospodine Žganjer, da vas pitam prvo pitanje. Ako, za vreme razgovora ili istrage krivičnog dela, policija i/ili kancelarija istražitelja sazna o počinjenju nekog drugog zločina, koje su obaveze policije i/ili kancelarije tužioca u smislu da je otkriven dodatni zločin za vreme istrage? Drugim rečima, da li imaju neku obavezu da istraže i taj dodatni zločin?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Naravno da takva obaveza postoji. Postupak kriminalističke obrade sam po sebi je uvijek u jednom svom dijelu nepredvidiv. Vi možete, zapravo, voditi postupak zbog sumnje za jedno kazneno djelo, pa istražujući to kazneno djelo možete doći do korisnih obavještenja da je pored tog djela možda u pitanju još neko drugo kazneno djelo. U tom slučaju, zapravo, policija koristi takve obavijesti da bi onda i poduzimala provjeru u pravcu utvrđivanja i tog drugog kaznenog djela. Ono o tome obavijesti državnog odvjetnika, ali ključno je pravilo policijskog postupanja, da ono što možeš napraviti danas ne ostaviš za sutra. Dakle, ako sadržaj obavijesti upućuje da neke stvari treba hitno poduzeti, jer se samo na taj način može doći do kvalitetnih dokaza i obavijesti, onda će policija žurno i postupiti da bi, zapravo, došla do takvih obavijesti, do takvih dokaza. Naravno, o svemu onome što je policija postupajući na taj način utvrdila, izvijestiće se državni odvjetnik.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Dozvolite mi da vam dam ovu izjavu sada, i ovde gospodin Lasan govori o, ka sredini strane: „Nakon ulaska u kuću, Zvonimir im je rekao da je ubio starca, ali ne može da se seti koje je tačno reči upotrebio. Nakon kratkog zadržavanja, napustili su selo; i na njihovom putu za Kistanje, sreli su Petrića i Patka koji su takođe bili na svom putu do posete to područje.“ Ovo ide do, mislim, poslednje rečenice: „Pored ovog ubistva, Zvonimir je rekao da nije ubio niti pucao ni na koga više nakon operacije *Oluja*, osim što je pucao na neke četnike za vreme operacije i spalio jednu kuću kada su ušli u Kistanje, za koju je mislio da je četnička kuća, jer je video dosta knjiga koje su uglavnom bile na ćirilici i sliku čoveka u jugoslovenskoj uniformi.“ Moje pitanje je: Izgleda da postoji konkretna informacija o najmanje jednom počinocu koji je spalio kuću u Kistanju. Da li znate da li je nešto preuzeto na osnovu ove informacije, kako bi se procesuirao ovaj pojedinac, ili neko drugi ko je bio sa njim, zbog podmetanja požara u Kistanju?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Nemam konkretnih informacija o tome. Ali ovdje zapravo želim skrenuti pozornost na jednu činjenicu. Ova izjava uzeta od strane policijskog službenika od građanina Lasan Zvonimira je sačinjena 1995. godine povodom ovih događaja, je li, u Varivodama i Gošićima, ako se ne varam. Ova izjava je uz kaznenu prijavu protiv određenih osoba za taj zločin počinjen u Varivodama i Gošićima dostavljena nadležnom državnom odvjetniku u Zadru. To je vrijeme 1995. godine. Spominjete, zapravo, područje Kistanja. Područje Kistanja je isto tako bilo u nadležnosti policijske uprave zadarsko-kninske, i državnog odvjetništva u Zadru. Da li su zapravo oni temeljem ovih obavijesti iz izjave građanina Lasan Zvonimira poduzimali dalje provjere, ja u ovom času to ne mogu kazati. Ponavljam, u to vrijeme, taj je postupak vođen od strane policijske uprave zadarsko-kninske. Maloprije ste mi pokazali plan rada koji je sačinjen od policijske uprave šibenske. Ništa neobično. Radilo se o jednom teškom zločinu, i u pred-kaznenom postupku, u otkrivanju počinitelja kaznenih djela, sudjelovali su, naravno, pripadnici zadarske policije kao i pripadnici, zapravo, šibenske policije. Ali slučaj je bio toliko ozbiljan da je, zapravo se u rad uključila, ako se ne varam, zapravo i uprava kriminalističke policije Zagreba. A uključila se i vojna policija, pa i sigurnosno-izvještajna zajednica, koliko sam ja informiran. Dakle, slučaj je zahtijevao jednu takvu sveobuhvatnu policijsku obradu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Tražim da se ovaj dokaz označi, i nudim ovaj dokaz na usvajanje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, opet, ja ne bih uložila prigovor, ali ovo pitanje sam pokrenula sinoć sa gospodinom Mišetićem. Imamo samo jedan paragraf, a postoji drugi paragraf koji je preveden. Dakle, u ovoj fazi, nisam u mogućnosti da, znate, shvatim šta je ostatak obaveštavanja. Ovo nije veliki dokument, i ja mislim da strane generalno daju delimične prevode kada su u pitanju veliki dokumenti. Ali mi sada govorimo o zapisu intervjua koji je dao svjedok.

SUDIJA ORIE: Hajde da pojednostavimo ovo. Ako biste imali još 24 časa da pregledate da li bi ostatak dokumenta uzrokovao da zatražite od Pretresnog veća da ponovo razmotri usvajanje ili da ponovo razmotri u kom obimu bi ovaj dokument trebalo da bude usvojen u dokaze - što se tiče prevoda, da li bi to odgovaralo?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, časni Sude.

SUDIJA ORIE: U redu. Dakle, onda ćemo zamoliti gospodina sekretara da sada dodeli broj. Mi ćemo doneti odluku o usvajanju, ali vi ćete biti u poziciji da ponovo preispitate pitanje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala vam, gospodine predsjedavajući.

sekretar: Časni Sude, ovo postaje dokazni predmet Odbrane D915.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane D915 je usvojen u spis. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala vam, gospodine predsedavajući. Gospodine sekretare, ako bismo mogli da dobijemo dokument koji nosi oznaku 1D60-0014 na ekranu, molim.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Ovo je izjava ili službena beleška, trebalo bi reći, razgovora sa Berislavom Setkanićem, i pokazujem je na ekranu jer je uzeta kao deo istrage o Varivodama i Gošiću. Ima referencu ka Vunić Bore, što je skraćeno od Boris, sa opisom i izjavom da on poznaje neke pojedince. Dvoje njih su prijatelji sa Nikolom Belićem. Ali u svakom slučaju, uvek se poziva na Borisa Vunića, i njegovo ime se pojavljuje u toku istrage o Varivodama i Gošiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine predsedavajući, tražim da se ovaj dokaz obeleži i nudim ga na usvajanje u spis.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, na istoj osnovi, nema prigovora.

SUDIJA ORIE: Da. Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, ovo postaje dokazni predmet Odbrane D916.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane D916 je usvojen u spis. Tužilac ima priliku, da u narednih 24 sata, ponovo prođe kroz stvari koje se tiču potpunosti prevoda. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, ako mogu da dobijem dokument koji nosi oznaku 1D60-0020.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Gospodine Žganjer, ovo je službena beleška intervjua sa Borisom Vunićem od 17. oktobra.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako možemo da okrenemo stranu, molim.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Zapravo, ovo nije službena beleška. Stoji da je to zapis davanja izjave, i to je zapravo potpisao gospodin Vunić na dnu. Gospodin Vunić, 17. oktobra, gospodin Vunić je rekao, na samom vrhu, da je bio u Kistanju za vreme oslobođenja: „Išao sam po kućama kako bih našao ratni plen. Kada smo došli u policijsku stanicu u Kistanju, tačno na

ulazu, našao sam mitraljez M53 kalibra 7.9 milimetara, koji sam istog trenutka uzeo kako bih ga zadržao za sebe. Kada sam završio sa obilaskom soba u gore navedenoj stanici, našao sam vojnu torbu u ormaru koja je sadržala sledeće...“ Neću to da čitam, ali ima opis različitih vrsta oružja koje je našao. Nastavlja govoreći o tome kako se sredinom avgusta vratio u oslobođeno područje sa svojim bratom Goranom i da je uzeo traktore, i odneo ih nazad svojoj kući. On kaže da je od 1. do 14. septembra bio na terenu u Drvaru. Dok je bio na terenu u Drvaru, našao je još naoružanja i zadržao ga za sebe. Onda kaže: „Krajem septembra, ne sećam se datuma, opet sam otišao do oslobođenih područja traktorom, do naselja Đevrska; i iz jedne porodične kuće, koja je takođe pripadala ljudima koje ne poznajem, uzeo sam 10 novih prozora, stavio sam ih na traktor, i odveo ih kući u Lađevce.“ Gospodine Žganjer, ovo je bilo 17. oktobra. Videli ste da je šibenska policija imala radni plan sa imenom Borisa Vunića. U njegovoj izjavi policiji, Boris Vunić kaže da je imao razno naoružanje koje je uzeo i odneo kući za svoju ličnu upotrebu. Šta biste vi, kao tužilac, očekivali da bude sledeći korak u istrazi koja se ticala Borisa Vunića?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: A ova izjava koju je šibenska policija uzela od građanina Borisa Vunića, 17. listopada 1995. godine, upućuje na to da je on zapravo prisvojio određeno oružje koje je našao u raznim kućama, da li u Đevrskama, ili Lađevcima, ili gdje već. U to vrijeme, zapravo, ja mogu govoriti što bih možda ja radio, ali ja u to vrijeme nisam bio nadležan za ovaj predmet, ali normalno, izjava sama po sebi, po svom sadržaju, nameće potrebu da se to oružje oduzme od Borisa Vunića, da se izvrši pretraga njegovoga stana i da se to oružje oduzme. Otvorena je mogućnost da li bi Boris Vunić dozvolio da i dragovoljno preda to oružje bez neophodne pretrage. Tako oduzeto oružje bi u datom trenutku moglo biti predmet možda i balističkog vještačenja. A što se tiče uzimanja ovih traktora, koliko vidim u toj izjavi, i ostalih predmeta, to je stvar za razmatranje - da li Borisa Vunića zapravo tu procesuirati zbog kaznenog djela krađe ili teške krađe. To je nešto što bi se zapravo ovako nametalo iz sadržaja ove njegove izjave.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako sad možemo da pređemo na dokazni predmet Tužilaštva P1063, molim.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, dozvolite mi da postavim jedno pitanje da razjasnimo nešto. Rekli ste da krađa, da li procesuirati Vunića zbog krađe, da bi to bila stvar procene. Šta ste pod tim tačno mislili?

SVEDOK ŽGANJER: Pa pazite, trebalo je, naravno, izvršiti pretragu, oduzeti, provjeriti da li je Boris Vunić doista zapravo uzeo taj traktor o kojem tvrdi, trebalo je od njega taj traktor oduzeti uz odgovarajuću potvrdu, trebalo je oduzeti to oružje i trebalo ga je, zapravo, zbog svega toga prijaviti. Za krađu ili neovlašteno posjedovanje, držanje vatrenog oružja. To je naprosto što je njegova izjava jasno sugerirala.

SUDIJA ORIE: Da. Na osnovu vašeg iskustva, ako je takva informacija stigla do policije 1995. godine, neposredno posle operacije *Oluja*, da li je adekvatna akcija, kao što ste objasnili da bi trebalo da se preduzme, stvarno i bila preduzeta?

SVEDOK ŽGANJER: Ja to u ovom času ne znam, ja ne znam zapravo da li je zbog ovakve izjave protiv Vunić Gorana podnesena neka kaznena prijava, i da li je on zbog ovoga, o čemu govori djelatnicima policije, on bio procesuiran. To je 1990...

SUDIJA ORIE: Ono što sam vas ja pitao je da li je takva informacija 1995. godine stigla do policije - da li je, u stvari, akcija koju ste vi opisali da bi trebalo preduzeti na osnovu takve informacije, preduzeta 1995. godine?

SVEDOK ŽGANJER: Bili bi poduzeti, morali bi biti poduzeti, jer smo sličnih situacija imali u to vrijeme bezbroj, i veliki broj ljudi je zbog ovakvih situacija bio procesuiran. Govorim zbog ovih krađa, otuđivanja, raznih predmeta, pa traktora, i tako dalje, iz napuštenih kuća na oslobođenom teritoriju. Takvih je zapravo predmeta bilo jako mnogo, veliki broj.

SUDIJA ORIE: Možete li nam reći, naročito s obzirom da ih je bilo mnogo, da li je bilo kapaciteta da se svi oni istraže i procesuiraju, ili je postojao određeni procenat koji bi bio istražen i procesuiran?

SVEDOK ŽGANJER: Neovisno o mogućem kadrovskom deficitu s kojim smo u to vrijeme bili suočeni, svi ti predmeti koji su stizali u državno odvjetništvo, bili su zapravo obrađivani, dakle po njima se postupalo. Neovisno o tome koliko nas je bilo u državnom odvjetništvu i koliki smo broj predmeta imali, nastojali smo sve te predmete na odgovarajući način obraditi i uputiti prema sudu, kad je bilo, naravno, dovoljno dokaza za procesuiranje prijavljenih osoba.

SUDIJA ORIE: Da. Pitam vas ovo jer ste odgovorili da je, na primer, vezano za traktore, to bilo stvar procene. Niste rekli, što se tiče oružja, da je to bila stvar procene - da li ili ne procesuirati te slučajeve; međutim, to ste rekli za traktore. Ali ste onda objasnili da je trebalo da utvrdite da li je on zapravo ukrao te traktore. Pa, zar nije trebalo isto da bude utvrđeno da li je uzeo oružje? Mislim, pravite razliku u pristupima koje biste preduzeli, a koji se tiču oružja i traktora. Za jedne, kažete: „Otišli bismo tamo, pretražili, pokušali da ih nađemo, oni su možda već predati policiji.“; a što se tiče traktora, rekli ste da je to zahtevalo procenu, a kada je traženo pojašnjenje, rekli ste: „Pa, naravno, morali biste da utvrdite činjenice, i to bi bila istina i za krađu oružja.“ Zbog toga sam malo zbunjen ovom razlikom koju pravite.

SVEDOK ŽGANJER: Vaša intervencija je, časní Suče, posve osnovana i suptilna. Ja ću biti sad posve precizan, nema tu suštinske razlike zapravo, i u odnosu na oružje i u odnosu, zapravo, na traktor. Ista je procedura, zapravo, stvar treba prijaviti i procesuirati.

SUDIJA ORIE: Da. Mogu li sasvim direktno da vas pitam: Da li je, u odnosu na vrstu ukradenog dobra – oružje, koje predstavlja određenu opasnost po društvo, i traktori, koji su bitni samo vlasnicima traktora – da je, u stvari, prioritet dat stvarima kao što je oružje, više nego traktorima i prozorima?

SVEDOK ŽGANJER: Pa naravno da je, zapravo, trebalo dati prioritet prije oružju nego traktorima, prozorima, starim krevetima i pohabanim mašinama za pranje suđa ili robe.

SUDIJA ORIE: Da li, zbog toga, znači da se krađa takvih dobara koje ste spomenuli, manje revnosno istraživala i procesuirala?

SVEDOK ŽGANJER: Govorite o oružju, pretpostavljam?

SUDIJA ORIE: Ili su druga dobra manje rigorozno istraživana i procesuirana, što naravno znači da, ja bih rekao, opasne stvari – naoružanje, municija, mitraljezi – da su strožije ispitivani i procesuirani?

SVEDOK ŽGANJER: Ja mogu govoriti o svom iskustvu dok sam radio u Šibeniku, i o vremenu nakon vojno-redarstvene operacije *Oluja*. Mislim da me pamćenje dobro služi, mislim da smo zapravo imali ipak znatno veći broj ljudi koji su bili procesuirani zbog krađe namještaja nego što je to bio slučaj sa ljudima koji su na ovaj način uzimali oružje. Dakle, u masi tih kaznenih predmeta, puno je veći broj bio predmeta gdje se radilo o krađi raznoraznih kućanskih predmeta, a manji je broj bio ovih predmeta gdje bi se radilo o oduzimanju oružja, odnosno o pronalaženju i prisvajanju tako pronađenog oružja. Govorim o iskustvima sa šibenskog područja iz nadležnosti, je li, državnog odvjetništva u Šibeniku.

SUDIJA ORIE: Jedno dodatno pitanje što se tiče toga: da li govorite o apsolutnim brojevima ili govorite o procentima? Da pojasnim moje pitanje: ako istražujete i procesuirate 10 slučajeva krađe oružja, i ako istražujete i procesuirate 10 slučajeva krađe traktora i prozora, onda bi 10 slučajeva oružja bilo 50 posto, ako je 20 takvih bilo poznato; a prozori i traktori bi mogli biti jedan posto ako je bilo poznato 1000 takvih slučajeva. Dakle, ako kažete da je više procesuirano slučajeva koji se tiču manje opasnih dobara, to još uvek ne daje uvid kome je dat prioritet, i nivo revnosti kojim su istrage i procesuiranja vršena. Da pojednostavim: Da li su ova, rekao bih, manje opasna dobra, da li su ona gledano u procentima istrage i procesuiranja jednako ili manje rigorozno bila istraživana i procesuirana?

SVEDOK ŽGANJER: Pa ja ću opet kazati, tih slučajeva krađe manje opasnih dobara je bilo znatno više, ali dozvolite jedno objašnjenje. Puno je bilo lakše otkriti počinitelja takve jedne krađe manje opasnih stvari, kućanskih aparata. Zašto? Pa bio je velik broj slučajeva da su ljudi odlazili na to oslobođeno područje, krcali mašine, krevete, ormare, i doslovno ih u nekim traktorima vozili cestom. Tu su bili zaustavljeni od djelatnika policije, i vojne i civilne, i ti bi predmeti bili jednostavno oduzeti od tih ljudi uz odgovarajuću potvrdu, i ti bi ljudi bili prijavljivani. Onaj tko je zapravo uzimao oružje, on sebi nije dopuštao taj luksuz da jasno i tako bahato, zapravo, nosi pet pušaka na ramenu i nonšalantno se šeta, zapravo, cestom da bi bio onda primjećen i uhvaćen od djelatnika policije. Dakle, onaj tko je uzimao oružje respektirao je činjenicu da se ipak radi o malo delikatnijoj stvari koju treba na određeni način prikriti. Prema tome, ukoliko je bilo i teže otkrivati počinitelje tih kaznenih djela koji su uzimali oružje, to je možda jedan od razloga zašto je zapravo bio veći broj tih prijava zbog krađa tih, da kažem, manjih opasnih stvari, nego što je bio slučaj sa predmetima gdje je predmet samog otuđenja bilo oružje.

SUDIJA ORIE: Da. To je takođe razlog zašto sam uključio u jedno od moje prethodnih pitanja da se to ograničava na one predmeta koji su bili poznati policiji. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala vam, gospodine predsjedavajući. Podsetili su me da sam zaboravio da ponudim dokument 1D60-0020 na usvajanje u spis, a to je izjava Borisa Vunića.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Bez prigovora, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to postaje dokazni predmet Odbrane D917.

SUDIJA ORIE: D917 se usvaja u spis. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Gospodine Žganjer, rekli ste nam da ste očekivali, na osnovu izjave gospodina Borisa Vunića, da će se, vezano za oružje, obaviti istraga ili potraga za tim naoružanjem.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako sad možemo da se vratimo na dokazni predmet Tužilaštva P1063, molim.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Ovo je pismo državnog tužioca u Zadru, od 23. oktobra.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako možemo da pokažemo dno strane.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Tiče se slučaja *Gošići* i *Varivode*, i nekih imena koja su bila u akcionom planu MUP-a od 15. oktobra, koji sam vam pokazao pre nekoliko minuta. Rekao bih po ovoj listi, ako pogledate tačku 4, to su Ivica Petrić i Nikola Rašić.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Okrenimo stranu, na stranu 2.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Broj 5 je Nedeljko Mijić, koji se takođe nalazi u akcionom planu i koji je takođe već bio intervjuisan po ovom pitanju. Onda ako pogledamo ispod paragrafa – paragraf ispod paragrafa 5, državni tužilac kaže, na osnovu započetog: „Treba izvršiti informativne razgovore sa gore pomenutim osobama u pogledu izvršenja navedenih krivičnih dela, kao i sa svedocima, i treba napraviti neophodne provere koje se tiču posedovanja određenog naoružanja.“

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako možemo da se vratimo na stranu 1 dokumenta.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Juče ste rekli da je, svakako bilo neobično to da u pismu iz kancelarije državnog tužioca, u tački 1, stoji prezime Vunić, a ime je obrisano, i onda je neko rukom napisao Vunić, Goran. Mislim da ste juče rekli da ne znate kada se dogodilo to ubacivanje imena. Ali moje prvo pitanje glasi: Još jednom, vi ste bili tužilac u slučajevima *Varivode* i *Gošići*. Da li ste našli neke dokaze u predmetu pre datuma ovog pisma u kome se Goran Vunić smatra osumnjičenim, za bilo koji od ovih slučajeva, u slučaju *Varivode*, *Gošići*?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Ja bih vas molio, poštovani branitelju Mišetić, da mi još jedanput postavite pitanje, da budete malo precizniji. Moram priznati da ga baš nisam na najprecizniji način razumio, a želio bih vam određeno odgovoriti, naravno.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Moje pitanje je... dali ste izjavu u vašoj izjavi o tome kako je Goran Vunić bio osumnjičen u predmetu *Varivode*, *Gošići*. Moje pitanje vama je: Da li znate za neki dokaz u predmetu, pre ovog pisma, koji bi ukazao na to da je Goran Vunić bio čovek od interesa za bilo koju vlast u Republici Hrvatskoj? Kada kažem... kada kažem „čovek od interesa“, mislim konkretno na *Varivode*, *Gošići* slučaj?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Pa ne znam da li ću zapravo najpreciznije odgovoriti na ovo vaše pitanje. Ne znam kako bih ja mogao zapravo znati za neke obavijesti o Goranu Vuniću prije nego što je ovo pismo, koje mi pokazujete, bilo sačinjeno. Ako je ovo pismo, ovaj podnesak, ovaj zahtjev, bolje rečeno, županijskog državnog odvjetništva sačinjen 23. listopada 1995. godine od strane državnog odvjetništva u Zadru, i upućen načelniku policijske uprave zadarsko-kninske,

iako je to sve se zapravo dogodilo 1995. godine, ja zapravo u to vrijeme sam pokrivao jedno posve drugo područje, i ovaj mi predmet doista uopće nije bio poznat. Moja saznanja, o tome da bi Vunić Goran mogao biti jedan od počinitelja kaznenog djela u Gošićima i Varivodama, datiraju iz vremena kad sam ja zapravo počeo poduzimati radnje u cilju da pokušamo otkriti tko je to napravio u Varivodama i Gošićima, ako to nisu napravili oni ljudi koji su bili optuženi. Dakle, nakon što odustajemo od kaznenog progona protiv tih ljudi koji su bili optuženi, kreće zapravo moja aktivnost da pokušam doći do saznanja ko je to onda napravio. I tek tada se otvaraju sumnje prema Goranu Vuniću, kao mogućem počinitelju, i tek tada ja zapravo saznajem iz vojnog dopisa vojne policije, kojeg ste mi pokazali od 27. lipnja 2002. godine, što se u jednom trenutku kvazi policijske obrade dogodilo, zapravo, sa postupanjem prema Goranu Vuniću. Saznajem, zapravo, za navodno opstruiranje i sprečavanje krim-obrade od strane zapovjednika satnije u Šibeniku, Nenada Mrkote, je l', koji je opstruirao vrlo konkretno i precizno postavljen plan obrade od strane policijskog, vojnog policajca Damira Šimića. Tad se naravno postavlja pitanje: A zašto i zbog čega i iz kojih razloga Nenand Mrkota reagira baš u donosu prema Goranu Vuniću, zašto je baš prema Goranu Vuniću reagirao tada 1995. godine, da se zapravo ne obavi pretraga stana i prostora kojeg on koristi i zašto, naravno, da se ne oduzme ona lista osobnog naoružanja kao i kompletno oružje te izvidničke satnije. Onda zapravo meni 2002. godine, zapravo, Goran Vunić primarno dolazi u obzir kao osoba pod sumnjom da je možda, naglašavam, možda i on jedan od počinitelja tih kaznenih djela.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Sada ću vas provesti kroz to, zašto je, možda, gospodin Mrkota zaustavio istragu, ako je uopšte zaustavio. Postaviću vam ovo pitanje: U kancelariji državnog tužioca, kada šaljete pismo nekom drugom i kada stavljate zvanični pečat na pismo, u kopiji koja je zadržana u dosijeu u kancelariji državnog tužioca, tačno je, zar ne, da ne bi nužno stavili pečat na kopiju dokumenta? Tačno?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Nije to bilo neophodno, kad je riječ o primerku koji ostaje u spisu državnog odvjetnika. Ali, zapravo ono što je išlo prema točno određenom adresatu, taj podnesak je trebao biti opskrbljen pečatom i potpisom. Naravno, i brojem samog predmeta.

ADVOKAT MIŠETIĆ: ...ovaj dokument u dosijeu kancelarije okružnog državnog tužioca u Zadru, koji nosi oznaku 1D60-0024, gospodine sekretare, molim vas.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Kopija dokumenta u kancelariji državnog tužioca u Zadru sadrži samo Boru Vunića u tački 1.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, ulažem prigovor na... pozivanje na kopiju dokumenta. Sada, mi ne znamo da li je to kopija dokumenta. Odbrana je ponudila ovaj dokument. Mi ne znamo odakle se on našao kod Odbrane.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine predsedavajući, pošto sam predvideo da će biti prigovora, kontaktirao sam glavnog tužioca u Hrvatskoj, gospodina Bajića. Dok sam stajao, on mi je poslao pismo potvrde da je ovo kopija dokumenta koju oni imaju u Zadru. Obelodanićemo to gospođi Mahindaratne. Ako bude imala neka druga pitanja, može da mi se obrati.

SUDIJA ORIE: Dakle, tokom sledeće pauze, vi i gospođa Mahindaratne ćete sesti zajedno, da vidite da li je ostalo nešto sporno oko porekla ovog dokumenta?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da. Ako je potrebno, prevešćemo celu prepisku sa gospodinom Bajićem.

SUDIJA ORIE: Hvala vam. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Gospodine Žganjer, kao što ste čuli, gospodin Bajić nam je jutros potvrdio da je ovo kopija pisma u Zadru. Ko – dopustite mi da postavim pitanje na drugi način. Vi nemate predstavu ko je sklonio Boru, zvanog Babac, iz originala, i onda rukom napisao Goran Vunić. Tačno?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Doista nemam o tome nikakvih saznanja.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Hajde da sad pogledamo ovo.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine predsedavajući, tražim da dokaz bude označen. Ne znam da li gospođa Mahindaratne želi da bude obeležen dok ne pogleda prepisku sa gospodinom Bajićem?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Imam prigovor na dokument, gospodine predsedavajući, jer želim da Pretresno veće pregleda oba dokumenta. U stvari, imam, ako treba Pretresnom veću, ponela sam odštampane kopije oba dokumenta, verziju Tužilaštva i ovu što je Odbrana upravo ponudila na usvajanje. Možete videti određene aspekte u dokumentu Tužilaštva koji ukazuju na to koji je originalni dokument. Na primer, ako uporedite potpise...

SUDIJA ORIE: Da li dobro razumem, želite od nas da pogledamo oba dokumenta?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Dakle, u svakom slučaju treba da bude označen za identifikaciju; i onda će možda, nakon vašeg razgovora tokom pauze, biti jasno šta je tačno problem. Čak i da bude tačno, to što kažete, to može da bude relevantna informacija koju treba razmotriti za ovu tvrdnju; i iz tog razloga, bez obzira da li je falsifikat ili koju god pozadinu može da ima, bilo bi dobro imati ga u dokazima, kako bi se razmotrio.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući. Odbrana je imala prigovor na verziju Tužilaštva. U stvari, sada ima status MFI. Zato možda, znate, oba dokumenta mogu biti usvojena u spis, a onda će Pretresno veće imati koristi od poređenja oba dokumenta.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Nemam prigovor na to, časni Sude, sve dok... nemam prigovor na to. I kao dodatak tome, ako i dalje gospođa Mahindaratne ima problem sa tim da je ono što sam stavio na ekran potvrđeno od strane državnog tužioca u Hrvatskoj, a koje je meni dostavljeno, onda ću zamoliti da se pismo gospodina Bajića Odbrani takođe ponudi...

SUDIJA ORIE: Predlažem... pre svega, sada sam vas čuo, gospodine Mišetiću, a nisam pitao druge advokate Odbrane o tome. Predlažem da sednete zajedno i vidite kakve zajedničke zaključke možete da donesete; i onda na osnovu toga, informišite Pretresno veće. Ako i nakon toga ostane neko pitanje koje se tiče usvajanja dokaza u spis, naravno, Pretresno veće će dati svoju odluku o tome.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala vam, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Za sada smo ga označili za identifikaciju, gospodine sekretare.

sekretar: Časni Sude, ovo postaje dokazni predmet Odbrane D918, označen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Hvala vam, gospodine sekretare. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala vam, gospodine Predsedavajući. Hajde sada da pogledamo... Nisam siguran koji je P broj sada. Samo trenutak. Da. To je, mislim, dostavljeno bez posredstva svedoka od strane Tužioca, tako da mislim da još uvek nema P broj. To je dokument broj 6092 po Pravilu 65 ter... zapravo, sad su mi rekli da je to dokazni predmet Tužilaštva P1072.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Ovo je operativni plan gospodina Šimića, od 25. oktobra. U njemu, u prvom paragrafu, on se poziva na pismo kancelarije državnog tužioca u Zadru na osnovu kojeg sastavlja plan rada koji smo upravo pogledali. I ako pogledamo tačku 1 plana – a ovo pismo je datirano na 25. oktobar – tačka 1 plana kaže...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako možemo da pomerimo ka dole u engleskoj verziji. Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: „Ustanoviti do 08.00 časova, 25. oktobra 1995. godine, tačne adrese sledećih osoba,“ i onda identifikuje Gorana Vunića kao jednog od pojedinaca. Pismo je datirano... ili plan je datiran na 25. oktobar, i plan zahteva da adrese budu dobijene do 08.00

časova 25. oktobra. Dakle, verovatno, gospodin Šimić je... napisao ovaj plan pre 08.00 časova 25. oktobra. Da li vidite to?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: *(nema verbalnog odgovora)*

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako možemo sad da se vratimo na vrh prve strane.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Zamoliću vas da pogledate UR broj. UR broj radnog plana u kome gospodin Šimić traži da se nađe adresa Gorana Vunića do 08.00 časova se završava u 51. To je dokument 51.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Sada, gospodine sekretare, ako možemo da dobijemo dokument broj 6094 po Pravilu 65 ter, molim.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Ovo je nalog za hapšenje koji je izdao gospodin Šimić, istog dana, 25. oktobra. U tački 1, on traži da se uhapsi Goran Vunić, i sad ima adresu koju traži u radnom planu. Ako pogledate UR broj, broj dokumenta naloga za hapšenje je 45. Vi, kao tužilac, da li je postojalo nešto... kada pogledate taj radni plan koji je dokument broj 51, a nalog za hapšenje je dokument broj 45, da li vam ovo daje povoda za neke sumnje?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Ja zapravo ne znam način na koji su zapravo pisani ovi urudžbeni brojevi u tim podnescima. Sama činjenica što se u ovom urudžbenom broju spominje broj 45, a u onom prethodno pokazanom broj 51, upućivala bi na zaključak da je ovaj dokument sačinjen prije nego onaj gdje urudžbeni broj završava brojem 51. Ali ako u onome gdje imamo broj 51 piše da do osam sati trebamo utvrditi adresu Gorana Vunića, onda ispada zapravo da je ta adresa već prethodno utvrđena, jer je imamo u ovom podnesku koji završava sa brojem 45. To su neka moja, ovako, razmišljanja u ovom času. Ali samo vrijeme, zapravo, do kada treba utvrditi adresu boravka ili prebivališta Gorana Vunića, koja se navodi u 08.00 sati, to nije ništa neobično jer, sad ću ja špekulirati i pretpostaviti, policijski posao je takav pa se taj plan rada može sačiniti u 03.00 sata ujutru 25. listopada.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Meni nije ništa konkretno bilo problematično u odnosu na 08:00 časova. Ono što sam ja hteo da naglasim jeste razlika između UR brojeva.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako sad možemo da pređemo – izvinjavam se. Zamolili su me da razjasnim da je broj 6094 po Pravilu 65 ter, u stvari, dokazni predmet Tužilaštva P1074, MFI. Ako sad možemo da pređemo na dokazni predmet Tužilaštva P970, molim.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Ovo je službena beleška Damira Šimića na koju se gospodin Glavan oslanja u svom pismu vama 2002. godine. Službena beleška nema klasni niti UR broj na sebi, zar ne?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Ako u krivičnom dosijeu, kakav je ovaj, vi ste videli gospodina Šimića kako tog dana stavlja dokumenta u predmet tako što koristi proceduru stavljanja klasnih i UR brojeva na dokument, na dokumente tog dana – ovaj dokument nema takvu identifikaciju na sebi – da li je tačno, ako se kaže, gospodine Žganjer, da je ovaj dokument, u bilo kom trenutku između 25. oktobra 1995. godine i 2002. godine bio ubačen u dokumentaciju?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine Predsedavajući, ulažem prigovor na to pitanje. Svedok ne može da odgovori na to – pored toga što je gospodin Šimić svedočio u ovoj sudnici, i -

ADVOKAT MIŠETIĆ: ... Časni Sude...

SUDIJA ORIE: Nećemo da raspravljamo o dokazu koji je raspoloživ ovom...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ne, gospodine Predsedavajući, to nije – ne, gospodine Predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Pitanje, uložili ste prigovor na pitanje jer ste rekli da svedok ne može da odgovori na to, i onda ste hteli da dodate nešto. Hajde onda da se fokusiramo na to da li svedok može da odgovori na to. Bez obzira da li postoji mogućnost da je dodat u dokumentaciju, ta mogućnost ostaje otvorena ako, pre svega, svedok ne zna kada se to desilo, dakle, ako pitamo svedoka da li on zna kada je dodat u dokumentaciju i ako saznamo o njegovom saznanju, onda, naravno, logika takođe može da nam pomogne.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, bojim se da moram da istaknem da je Tužilac dao dokaze --

SUDIJA ORIE: Nećemo da raspravljamo o dokazu u prisustvu svedoka, makar ako ne znam šta je to, onda se strogo protivim tome.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Pa, mogu li da zamolim da svedok izađe na trenutak.

SUDIJA ORIE: Da. Gospodine Žganjer, možete li da nas ostavite na trenutak.

(svedok napušta sudnicu)

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, s obzirom da je svedok napustio sudnicu, imaćete priliku da sada ukratko raspravimo o dokazu koji se već nalazi pred ovim Pretresnim većem.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Mogu li...

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, možda je bilo u redu da prekinem gospođu Mahindaratne u trenutku kada je htela ovo da uradi pred svedokom, čemu sam se suprotstavio, ali sada svedok nije ovde. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala vam, gospodine Predsedavajući. Gospodine Predsedavajući, gospodin Šimić je svedočio u ovom postupku, i Odbrana nije unakrsno ispitivala gospodina Šimića po ovim osnovama uopšte. U stvari, njega su unakrsno ispitivali na potpuno drugačijem temelju. Njemu je sugerisano da je Nenad Mrkota opstruirao istragu jer je Goran Vunić svedočio u istom slučaju; odnosno, njegov status je promenjen od osumnjičenog do svedoka. Sada, nikada nije nagovešteno da su identiteti pogrešni, da je tu bio Boris Vunić, ili da su tu dodati dokumenti. Nikad nije nagovešteno gospodinu Šimiću da je bilo zavere ili da su falsifikovani dokumenti. On bi mogao da bude jedini svedok koji bi mogao da da odgovore na ova pitanja. Sada Odbrana pokušava da izvede upravo taj dokaz, ako mogu da upotrebim taj termin uz izvinjenje, kroz zadnja vrata. Ovo nije primeren način da se svedok unakrsno ispituje. Ovaj svedok u sudnici ne može da odgovori na ta pitanja. To je sve što imam da kažem, gospodine Predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Mi ne znamo da li on može da odgovori na to pitanje, jer nije dao odgovor. Mi ne znamo šta on tačno zna. Može biti, to samo nagađam, da je čuo od nekoga da je je on ubacio dokumenta u predmet određenog datuma. Ne znam. U ovom trenutku moram da pretpostavim da ni vi ne znate, gospođo Mahindaratne, ali jasno sumnjate da on možda ne zna odgovor na ovo pitanje. Hajde da postavimo veoma činjenično pitanje. Gospodine Mišetiću --

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine Predsedavajući, ako samo mogu da dodam...

SUDIJA ORIE: Sada ću dati priliku gospodinu Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, časni Sude. Nekako je iznenađujuće da čujem moju uvaženu koleginicu sa druge strane prolaza kako se sada žali da postavljam pitanja o gospodinu Šimiću, kada je i ona sama dala seriju dokumenata o gospodinu Šimiću koje nikad nije stavila pred gospodina Šimića i koje je ostavila za gospodina Žganjera. Mogu da prođem kroz sve njih za vas. Ali sada je, odjednom, problem kada Odbrana počne da unakrsno ispituje svedoka o dokumentima koje ona pokušava da izvede kroz ovog svedoka. Problem je što nije uspela da predstavi svoj slučaj gospodinu Šimiću, što nije uspela da predstavi dokumenta čiji je autor

gospodin Šimić samom gospodinu Šimiću. Ako mogu da kažem, ona je ta koja pokušava da uvede dokumenta kroz zadnja vrata, da li se sećate. Ja samo pokušavam da odgovorim na njene tvrdnje. To su jednostavne činjenice. Sada, što se tiče toga zašto ja stavljam ova pitanja pred svedoka, ona ne samo da pokušava da uvede dokumente kroz zadnja vrata, ona, u pasusu 38, gospodin Šimić je svedočio da: „Izvršavanje ove istrage je sprečio komandant čete vojne policije, Nenad Mrkota.“ Zatim: „Mislom da, da je istraga izvedena onako kako je bilo planirano, da bi pravi počinioči možda bili izvedeni pred sud. Koliko ja znam, Goran Vunić je uvek spominjan kao osumnjičeni kada se radi o ovom slučaju.“ Imam pravo da osporim te tvrdnje, naročito jer gospođa Mahindaratne uvodi preko ovog svedoka. Šta više, gospođa Mahindaratne je juče otišla tako daleko, da je tvrdila da zavera dostiže čak do komandanta 72. vojno-policijskog bataljona, gospodina Budimira. Još jednom, ovo pitanje nikad nije postavila gospodinu Šimiću, ali pokušava da ga uvede kroz gospodina Žganjera. Ovo je naš odgovor na to što uvodi pitanja o gospodinu Šimiću kroz ovog svedoka, časni Sude. I ako mogu da dodam...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine Predsedavajući, ako mogu...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Takođe mogu da dodam, što se tiče pitanja zaštićenog svedoka, postavljao sam pred gospodina Šimića stvari koje je svedok Tužilaštva, Ivo Kardum, rekao Pretresnom veću kada je saslušan. Tako da nije bez osnove da sam mu postavljao ta pitanja, i jednostavno uzeo ono što je gospodin Kardum rekao i postavio gospodinu Šimiću. Hvala vam, gospodine Predsedavajući.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine Predsedavajući, sa izuzetkom jednog dokumenta, svi dokumenti usvojeni kroz ovog svedoka su bili dokumenti koje nam je on uručio, dodati specijalnom izveštaju koji mu je predao major Glavan. Tako da nisam uvela ni jedan dokument gospodina Šimića, osim jednog dokumenta, koji je bio radni plan koji je bio dodat specijalnom izveštaju koji je primio ovaj svedok. Takođe hoću da naglasim da Odbrana, obe strane, imaju obavezu po Pravilu 90 (H) da predstave svedoku suprotne tvrdnje, ako je svedočenje svedoka suprotno stavu Odbrane ili Tužioca. Gospodin Šimić je bio ovde, i stav Odbrane mu nikad nije predstavljen. On je mogao da bude jedina osoba koja bi mogla da odgovori da li je dodao dokument ili ne. Sada uvoditi ovaj dokaz nakon što je napustio sudnicu, nije u redu prema svedoku. To je sve što imam da kažem, gospodine Predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Mogu li da pitam nešto pre nego što nastavimo...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da sam stavio...

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, skrećem vam pažnju na stranu 62, red 7, gde se pozivate na pasus 38, i onda kažete da je gospodin Šimić svedočio. Mogu li da uzmem da ste želeli da kažete gospodin Žganjer...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, časni Sude. Moja greška. Izvinjavam se.

SUDIJA ORIE: To je sada ispravljeno. Samo sekund.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, ako mogu, dozvolite da samo...
(*Pretrեսno veće se savetuje*)

SUDIJA ORIE: Obe stranke krive jedna drugu što nisu postavljali pitanja svedoku tokom ispitivanja, u nekoj fazi, bilo tokom glavnog ili unakrsnog ispitivanja. Stranke će oprositi Pretresnom veću što nemamo sve detalje istog trenutka na raspolaganju i da vidimo njihovu suštinu u tim pozicijama. Mi smo razmatrali ovu stvar. Ako pitanja nisu postavljena svedoku, i ako je zauzet stav da ovo nije fer i da zbog toga pitanja ne bi trebalo postavljati svedoku, naravno, postoje dva pravna leka: da se zabrane dalja pitanja ovom svedoku ili da se u kasnijoj fazi razmotri da li su pitanja i odgovori koje je dao ovaj svedok, gledano sa svim dokazima, da li će navesti Pretresno veće ili će opravdati da ponovo pozovemo gospodina Šimića da odgovori na pitanja za koja kažete da je on jedini koji može da da odgovore na njih. Pretresno veće je razmatralo ovu stvar i sada će dopustiti gospodinu Mišetiću da nastavi i kasnije će razmotirti u nekoj narednoj fazi da li će pitanja i odgovori stvoriti potrebu da se opet pozove gospodin Šimić. Možemo li da vratimo svedoka...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, ako mogu...

SUDIJA ORIE: Da, gledam na sat. Da, gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Samo da završim zapisnik, da kada kasnije budete gledali transkripte, mislim da sam postavljao pitanja gospodinu Šimiću. Konkretno sam ga pitao da li je obavestio nekoga o tome šta je napisao u službenoj belešci. On je rekao u odnosu na – jedina osoba koju je rekao je Boro Milas, i rekao je: „Mislim da sam mu usmeno rekao.“ Takođe sam ga konkretno pitao da li je adresirao ovu belešku ili je poslao u pismenoj formi nekom drugom, i on je rekao „Ne.“ Dakle, u toj meri, časni Sude, postavio sam mu ta pitanja, i moja sugestija je bila samo da je ovo dokument koji niko drugi ne može da potvrdi osim gospodina Šimića.

SUDIJA ORIE: Zbog toga, ako u nekoj kasnijoj fazi stranke predlože da li ili ne gospodin Šimić, da li postoji potreba da se opet pozove gospodin Šimić, onda ćemo uzeti sve ove detalje koje ste do sada izneli za zapisnik.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala vam, gospodine Predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Gledam na sat. Možda je bolje da neko obavesti gospodina Žganjera da je ionako vreme za kafu, i da bismo hteli da ga vidimo nazad posle pauze. Gospodine Mišetiću, da li možete da nam kažete koliko će vam još vremena biti potrebno.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, rekao bih najviše pola sata.

SUDIJA ORIE: Da. Gospođo Mahindaratne, možete li nam dati naznake, kako sada stoje stvari, koliko će vam vremena trebati za dodatno ispitivanje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Najviše pola sata, gospodine Predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Da. Dakle, pola sata i pola sata, to će nas dovesti do kraja zasedanja. Zbog toga, radi opreza, raspitujem se kod Odbrane Čermaka, i dalje bez pitanja. Imaćemo pauzu i nastavićemo u 12:40h. Stranke se pozivaju da provere svoje unakrsno ispitivanje i ponovno ispitivanje, da vide, u stvari, da li možemo da završimo sa ispitivanjem ovog svedoka danas.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, molim vas nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala vam, gospodine Predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine Žganjer, kada smo raspravljali o proceduralnim pitanjima, bili smo veoma blizu pauzi pa smo otišli na pauzu. Ovo je samo objašnjenje. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala vam, gospodine Predsedavajući.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Gospodine Žganjer, dopustite mi da vas pitam na drugačiji način. Službena beleška na ekranu, vi nemate nikakvu informaciju kada je ta beleška stavljena u predmet, zar ne?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Ja sam ovu bilješku vidio kao jedan od priloga dokumenta koj imi je dostavljen 27. lipnja 2002. godine. Dakle, u sklopu onog posebnog izvješća uprave kriminalističke vojne policije nalazila se i ova službena bilješka.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: OK.

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Tad sam prvi puta ja ovu službenu bilješku vidio.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Gospodine Žganjer, ako mogu da vas pitam sledeće pitanje, i to je nešto hipotetičko ali relevantno za ovu stvar. U hrvatskom sistemu, ako je nalog za pretres izdat za osobu A, a trebalo je da bude izdat za osobu B, a osoba A i osoba B žive u istoj kući, a na osnovu toga što je nalog za pretres pogrešno naslovljen na osobu A, vlasti nađu inkriminišući dokaz protiv osobe B, da li će dokaz koji je pribavljen zbog neispravnog naloga za pretres predstavljati neku prepreku u gonjenju sudskim putem osobe B, po hrvatskom sistemu?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Nalog za privođenje mora biti u nalogu a privođenje mora biti, precizno određena osoba koja se privodi. Ako bi došli do privođenja osobe na koju se nalog ne odnosi onda smo to u u tom slučaju, u zoni...

SUDIJA ORIE: Mislim da je pitanje bilo o nalogu za pretres; odnosno, traženje dozvole da se da li neki dokazni materijal, neki dokaz može da se nađe tamo, a ne o privođenju osobe. Dakle nalog za pretres, kaže da postoji sumnja protiv gospodina A, mi dozvoljavamo pretres mesta gde živi; A je, inače, greška, jer postoji sumnja protiv B; i sada, u toku ovog pretresa na osnovu dozvole, inkriminišući dokaz je pronađen za osobu B, čije ime se ne pojavljuje na nalogu za pretres. Da li bi to moglo da predstavi problem u kasnijoj upotrebi tok dokaza u slučaju protiv B?

SVEDOK ŽGANJER: Časni Sude, ja se ispričavam, ja bih, možda sam malo kratak u glavi pa ne mogu razumjeti baš najpreciznije ovo pitanje. Ja bih molio, i ako smijem sugerirati da, pokušamo stvar postaviti na sljedeći način, da najprije razjasnimo, imamo nalog za privođenje određene osobe, možemo o tome nešto komentirati, ili imamo nalog za pretragu određenog prostora. Ja bih vas molio, poštovani branitelju Mišetiću, da precizirate tu stvar pa ću vrlo rado odgovoriti na vaše pitanje.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Sa vašom dozvolom, gospodine Predsedavajući, reći ću mu na hrvatskom, jer nisam siguran kakav prevod dobija.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Nalog za pretragu, ne nalog za privođenje.

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Dakle, osoba A, nalog za privođenje na ime osobe A je pogrešno, jer se u stvari radi o osobi B, oni žive u istoj kući.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Proveriću transkript kasnije.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Izvrši se pretres kuće zbog naloga pod imenom osobe A, nađe se inkriminirajući dokazi protiv osobe B; da li se ti dokazi mogu koristiti protiv osobe B u kaznenom postupku ili bi bili neki problemi zbog toga što su ti inkriminirajući dokazi pronađeni na temelju pogrešnog naloga za pretres?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Ako se nalog za pretragu odnosi na prostor u kojem boravi ili prebiva osoba A, i ako prilikom te pretrage prostora kojeg koristi osoba A se nađu predmeti koji ne pripadaju osobi A, nego osobi B, mislim da u tom slučaju bi zapravo to bila jedna valjana pretraga i mislim da bi ti dokazi nađeni u prostoru kojeg koristi osoba A isto tako mogli biti dio dokaznog materijala u sudskom postupku.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Moje pitanje je bilo malo specifičnije. Dakle, radi se o defektivnom nalogu za pretres protiv osobe A, u smislu da je namjera bila izdati nalog za osobu B, za pretres kuće osobe B, a zbog neke pogreške navodi se ime osobe A na nalogu za pretres. Dakle, nije postojala nikakva temeljna, činjenična baza za pretres kuće osobe A nego zbog pogreške dođe do defektivnog naloga. Šta se u tom slučaju, da li mogu biti problemi, kasnije u kaznenom postupku protiv osobe B?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Mogu biti problemi, može se zapravo problematizirati valjanost takvo pronađenih dokaza. Ako je u nalogu umjesto osobe B navedena osoba A.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Hvala vam, gospodine Žganjer. Vi imate neko svedočenje ovde, i ja veoma razumem da se vaše znanje o tome šta je ili nije gospodin Mrkota radio 1995. godine zasniva na tome šta vam je rekao gospodin Glavan 2002. godine. To razumem. Ipak, deo vaše izjave, u pasusu 38, kaže: „Prepreku u sprovođenju istrage je sproveo komandant čete vojne policije Nenad Mrkota.“ Onda nastavljate: „Verujem da, da je ova istraga sprovedena kako je planirano, pravi počinioci ovog zločina bi bili izvedeni pred sud.“ Moje pitanje vama glasi: Kao što ste razmatrali i kao što sada razmatrate ovaj dokaz, po vašem sudu, da li je moguće, na osnovu onoga što sam vam pokazao u odnosu na stanje dokaza protiv Gorana Vunića pre onog pisma od 23. oktobra, da je komandant Mrkota zaustavio pretragu prostorija Gorana Vunića, na osnovu toga da on sam nije imao informaciju da je Goran Vunić bio meta istrage i jer je mislio da to može da ugrozi rezultate pretrage kuće Borisa Vunića, jer je nalog za pretragu izdat na pogrešno ime Vunić?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Ja, naravno, moram ovdje konzekventno svom ranijem iskazu kazati, kad sam govorio o Nenadu Mrkoti, ja sam se referirao na posebno izvješće uprave vojne kriminalističke policije. Da li bi te tvrdnje, koje su navede u posebnom izvješću, bile potvrđene u daljnjem tijeku postupka, to je sad drugo pitanje. Sad smo razmatrali pitanje valjanosti dokaza kod činjenice da je u nalogu za pretragu pogrešno označena osoba. Dozvoljavam da je i to bio mogući razlog zbog čega je, ako uopće jeste, Nenad Mrkota zabranio daljnje postupanje i tu pretragu. Ali ono što je za mene neupitno jeste činjenica da je zapovjednik Mrkota, ako je iz tih razloga spriječio tu pretragu, tu stvar morao pojasniti i precizirati. Dakle,

trebalo je pojasniti radili se tu o Borisu Vuniću ili o Goranu Vuniću. O kojoj se zapravo osobi radi pa da onda znamo zapravo što nam je činiti dalje u postupku.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Hajde da razmotrimo to konkretno pitanje.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, ako možemo da dobijemo 1D60-0042 na ekranu, molim.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Ovo je dokument od 26. januara 1996. godine, odeljenja zadarsko-kninske kriminalističke policije. Predmet je „Ubistva nepoznatih počinioca, balistički izveštaj.“ Postoji nekoliko datuma na koje se odnose zahtevi. Poslednja dva su 26. oktobar i 22. novembar 1995. godine. Ovde, sektor kriminalističke policije izveštava o forenzičkim analizama oružja koja su zaplenjena od pojedinaca.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, ako možemo da predemo na stranu 5 u engleskoj verziji.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Ovo je sada – skrećem vam pažnju na omot broj 13. Jedan od balističkih testova je urađen za automatsku pušku kalašnjikov, kalibra 7.62 milimetra, serijski broj, zaplenjena od Borisa Vunića.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako možemo da predemo na stranu 12 – zapravo, stranu 11, molim, u engleskoj verziji – u stvari, strana 10. Izvinjavam se, gospodine sekretare.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Ovo je pismo od 19. maja 1997. godine, a to su oružja iz kojih su izvršena ispaljivanja u svrhu da se reše ubistva koja su počinili nepoznati počinioci u području zadarsko-kninske policijske uprave u vremenskom periodu između 28. septembra 1995. godine i 3. oktobra 1995. godine.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako možemo da predemo na sledeću stranu, molim.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Pod brojem 26, imamo oružje Borisa Vunića. Na osnovu ovih dokumenata iz 1996. i 1997. godine, da li bi vam se učinilo u nekom trenutku, da su vlasti, u stvari, uzele oružje, ili uzeli makar jedno oružje od Borisa Vunića?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Ne samo da mi se čini, nego iz ovih dokumenata koje mi predočavate, zapravo, predmet balističkog vještačenja je bilo oružje koje je nađeno kod Borisa Vunića.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine Predsedavajući, molim da 1D60-0042 da bude označen, i tražim da se uvrsti u spis.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Bez prigovora.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare.

sekretar: Časni Sude, ovo postaje dokazni predmet Odbrane D919.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala vam gospodine sekretare i gospodine Predsedavajući.

SUDIJA ORIE: D919 se usvaja u spis. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala vam, gospodine Predsedavajući.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Gospodine Žganjer, takođe sam primetio da u konkretnoj presudi za slučaj Varivode iz 1997. godine, to je presuda na 114. strana koju je uvrstio Tužilac bez posredstva svedoka. Nigde nema referenci ka Goranu Vuniću, ali postoje tri reference ka Borisu Vuniću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: U engleskoj verziji, to je na stranama 18, 52 i 65.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Siguran sam da ste pregledali ovu presudu mnogo puta. Da je Goran Vunić bio -- da se navodi u bilo kojoj tački Goran Vunić kao jedna od osoba u slučaju Varivode i/ili Gošići u vremenu ovih ubistava, na osnovu vašeg iskustva, da li bi se njegovo ime pojavilo za vreme suđenja u slučaju Varivode ili u presudi?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Pa ne znam, ovdje, zapravo, mi cijelo vrijeme govorimo o Vunićima, o Goranu i Borisu. Ja mislim da, zapravo, se radi o dva brata. Mislim, koliko se sad mogu prisjetiti, i da je Goran Vunić, da je i on imao brata. Da li se on zove Boris, ali dozvoljavam da se zove Boris. Dakle, ja se sad ne mogu sjetiti svih pojedinosti te presude, pa vam na žalost ne mogu u ovom času, zapravo, konkretno odgovoriti na to pitanje, da li se u presudi spominjao Goran ili Boris Vunić, to doista u ovom času zapravo ne znam. Ali ono čega se sjećam jeste činjenica da je balističko vještačenje pokazalo da niti iz jednog ovog oružja koje je bilo oduzeto i koje je bilo predmet balističkog vještačenja, nismo našli pušku koja bi se poklopila sa čahurama koje su nađene na licu mjesta u Gošićima i Varivodama.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: OK.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine Predsedavajući, preći ću na drugu temu, ne znam da li ima nekih dodatnih pitanja sa klupe.

SUDIJA ORIE: Ne, ne u ovom trenutku. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Jedno od pitanja koje sam imao jeste, zapravo, da li je jedan od osumnjčenih u radnom planu MUP od 15. oktobra i spominjan kroz ostatak slučaja Varivode bio gospodin po imenu Nedjeljko Mijić. Da li vam je poznato ime tog gospodina?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Mislim da je osoba po imenu Nedjeljko Mijić bila jedna od optuženih osoba za ubojstvo, čini mi se, u Varivodama, ali, ili u Varivodama ili u Gošićima, ali bez dvojbe osoba po imenu Nedjeljko Mijić je bila jedna od optuženih osoba za ovaj zločin počinjen, da li u Varivodama ili u Gošićima, sad ne mogu biti posve precizan.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Pitam vas to pitanje zbog jednog drugog ubistva, ili dva ubistva, koja su se desila u oblasti Kakanj 18. ili oko 18. avgusta. Vi, u vašoj izjavi, govorite o činjenici da ste lično upoznali jednu od žrtava koja nije ubijena ali je teško ranjena u tom incidentu, gospodina Mirka Ognjenovića, koji je svedočio pred ovim Pretresnim većem. Gospodin Ognjenović, u svojoj izjavi pred Pretresnim većem, je rekao da se jedna od osoba koja je bila u uniformi okrenuo drugoj osobi i obratila mu se sa Nedjeljko. Razumem, da u teoriji, može da bude mnogo ljudi sa tim imenom. Ali, u svetlu toga da su se to ubistvo i ubistva u Gošićima desila otprilike u razmaku od devet ili 10 dana, u toku vaše istrage ubistava u Kaknju, da li ste ispitali Nedjeljka Mijića kao potencijalnog izvršioca tih ubistava.

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Prošlo je dosta dugo vremena. Vidite, koliko se ja sad mogu prisjetiti, ja mislim da sam ja sa jednim policijskim službenikom osobno razgovarao sa ovim gospodinom Ognjenovićem, mislim čak u Kaknju. Mislim da je meni i tom policijskom službeniku gospodin Ognjenović govorio o okolnostima usmrćenja te dvojice ljudi, mislim da nam je čak i pokazao neke fotografije koje je imao kod sebe. Ta dva usmrćena čovjeka su poslije ekshumirana, ako se ne varam na groblju u Zadru, i koliko se sad mogu sjetiti, a izlažem se stanovitom riziku, mislim da je nama tada, gospodin Ognjenović, govorio baš o toj korespondenciji koja je vođena između te dvojice, da li pripadnika hrvatske vojske ili osoba koje su samo bile odjevene u uniforme hrvatskih vojnika, i mislim da je on nama tada kazao, nešto otprilike, da je jedna od tih osoba tu drugu oslovila sa Nidžo, Neđo, otprilike tim riječima, i to je bilo sve što je taj gospodin Ognjenović... Mislim da nije izravno kazao i baš tako precizno Nedjeljko, nego je bilo spominjanje, to je nadimak, Nidžo ili Neđo, da nam je rekla. E sad ... ta osoba koja je spominjala Nidžo il Neđo, koliko se sad mogu sjetiti, više je bilo u funkciji odvrćanja tog Nidže ili Neđe, da ne napravi to što je smjerao napraviti, i što je po svemu sudeći i napravio, te prigode u Kaknju. Ali mislim da nije izrekom kazala Nedjeljko, nego Nidžo ili Neđo, tako neku formulaciju je tom prilikom spomenula. Mislim da je to bio upravo razgovor sa ovim gospodinom, jednim od te dvojice a jedan od njih se zvao taj, Ognjenović.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Dozvolite mi da vam postavim pitanje o jednoj drugoj stvari. Ovog jutra vam je gospodin Mikuličić pokazao pismo od gospodina Šerapovića, a to je sad dokazni predmet Odbrane D912, u kome gospodina Šerapović moli vojne sudove da mu pošalju njihove dosjee kako bi ti dosjei mogli da se pošalju ministarstvu spoljnih poslova. Iz perspektive discipline, kome su vojni tužioci odgovarali za svoj rad?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Vojni tužitelj je izravno podlijegao hijerarhijskom ustroju državnog odvjetništva. Dakle, vojni tužitelj, dakle ja kao zamjenik vojnog tužitelja bio sam izravno i neposredno odgovoran vojnom tužitelju svog zbornog područja u Splitu. A vojni tužitelj tog zbornog područja u Splitu, tada je to bio gospodin Ivan Šimić, je izravno bio odgovoran državnom odvjetniku Republike Hrvatske. I to je ta jedina linija odgovornosti.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Da li je mogao komandant splitskog vojnog okruga – u ovom slučaju, general Ante Gotovina – da izda naredbu vojnom tužiocu?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Apsolutno nikakvo, aposolutno nikakvo. Ja bih odgovorio na to pitanje protupitanjem: Je li mogao vojni tužitelj, zapravo, sugerirati ili zapovjediti gospodinu Gotovini pravce borbenog djelovanja?

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Sada, isto pitanje koje se tiče discipline u odnosu na vojne sudije. Kome su vojne sudije odgovarale po vertikalnoj liniji?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Izravno su bili podređeni Vrhovnom sudu Republike Hrvatske. Odnosno županijskom sudu i Vrhovnom sudu Republike Hrvatske. Samo što, naravno, vi to branitelju Mišetić jako dobro znate, to je jedna drugačija vrsta podređenosti nego što je slučaj sa odvjetništvom. Ne može Vrhovni sud naložiti sucu vojnog suda kako da presudi u konkretnom slučaju, ali državni odvjetnik Republike Hrvatske može dati obveznu uputu vojnom tužitelju, odnosno mogao je dati uputu vojnom tužitelju kako da postupi u konkretnom slučaju.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: I moja poslednja tema, gospodine Žganjer. Gospodin Ivo Kardum je pred ovim Sudom svedočio da je po njegovoj proceni, između 1991. i 1995. godine, oko 10.000 kuća –

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine Predsedavajući, ulažem prigovor. Mi imamo praksu za ovo – koja je utvrđena – u ovom Sudu kako se svedoku predočava svedočenje nekog drugog svedoka.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Pa, ako on...

SUDIJA ORIE: Naravno, mi nismo čuli do kraja pitanje, ali vi znate za ovu praksu, gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: To nije ono što pitam, tako da...

SUDIJA ORIE: Da. Molim vas nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Kao što sam rekao, Ivo Kardum je svedočio pred ovim Pretresnim većem da je oko 10.000 kuća etničkih Hrvata bilo spaljeno između 1991. i 1995. godine u okupiranim područjima. Moje pitanje vama glasi: Da li ste krivično gonili ljude nakon operacije Oluja za spaljivanje kuća Hrvata za vreme okupacije; ako da, koliko njih; i ako ne, zašto ne?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Tih je slučajeva jako malo bilo na području županijskog državnog odvjetništva u Šibeniku. A zašto to nismo procesuirali, ili zašto nismo dobili kaznene prijave zbog tih kaznenih djela. Pa znate, jako teško, gotovo nemoguće je bilo utvrditi tko je od pripadnika neprijateljske strane zapalio koju kuću na okupiranom području dok je to područje bilo pod okupacijom. Činjenica je da su brojne kuće Hrvata bile zapaljane. Ali, nakon Oluje, bilo je jako teško utvrditi tko je, ponavljam, od tih pripadnika neprijateljske strane u sukobu zapalio točno određenu kuću i to je bio jedan od razloga, zato što je tih predmeta bilo jako jako malo. Evo, to bi otprilike bio moj odgovor.

ADVOKAT MIŠETIĆ - PITANJE: Da. Gospodine Žganjer, mnogo vam hvala što ste odgovarali na moja pitanja.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine Predsedavajući, rekli su mi da možda postoji problem u transkriptu. Na strani 68, red 2, stoji „nalog za privođenje.“ Da. Mislim da sam tada pričao na hrvatskom, i mislim da sam rekao „nalog za pretres“ a ne „nalog za privođenje“ u redu 2, strana 68.

SUDIJA ORIE: Mislim da smo, u stvari, konačno razjasnili o čemu govorimo.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Puno vam hvala, gospodine Predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, da li imate neka pitanja za ovog svedoka.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine Predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Zamolio bih stranke da vide mogu li da završe u roku od pola sata, jer ima nekoliko proceduralnih pitanja koja bih želeo da rešimo, a koja su hitna. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: U redu, gospodine Predsedavajući. Gospodine sekretare, ako možete da pokažete dokazni predmet Odbrane D919 na ekranu, molim; D919, dokument o analizi oružja koji je Odbrana upravo uvrstila u spis.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽITELJKA MAHINDARATNE

TUŽITELJKA MAHINDARATNE - PITANJE: Ja ću da čitam dok se dokumenti ne pojave. Gospodine Žganjer, u stvari, vama su već bili pokazani ovi dokumenti. Ako možete da predete na stranu 1D00 – mislim da to nije – samo ću da pročitam – jer je gospodin Mišetić sam naznačio period za koji je rekao da je tad dobijeno ovo oružje. „I to je za krivični postupak za ubistva koja su počinili nepoznati izvršiooci u području zadarsko-kninske policijske uprave i vremenskom periodu između 28. septembra i 3. oktobra 1995. godine.“

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ne znam u kom dokumentu je ta informacija, ali mislim da gospodin Mišetić neće to da osporava.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE - PITANJE: Ova oružja su zaplenjena i analizirana u vezi sa zločinima koji su počinjeni u tom periodu, kako sam ja razumela iz dokumenta; odnosno, 28. septembra 1995. godine i 3. oktobra 1995. godine. Da li je to tačno, gospodine Žganjer?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ako možete da predete na stranu 1D60-0064. Mislim da je to negde na strani 7 ili 8 u engleskoj verziji. Da, imamo tu stranu, i onda odgovarajuća strana u BHS verziji.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE - PITANJE: Da li je to tačno, gospodine Žganjer.

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Da, da, tačno.

prevodilac: Ispravka prevodioca: Da, tačno je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ako možemo da pokažemo na ekranu, gospodine sekretare, dokazni predmet Tužilaštva P970. Ako možemo da uzmemo – da. Ako možemo da spustimo na dno strane.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE - PITANJE: Ako primetite pasus jedan, tu stoji da je Goran Vunić, dati su njegovi podaci, član 113. pešadijske brigade, tražen zato što je počinio zločin, neutvrđenog dana avgusta 1995. godine, zajedno sa još dva, još uvek neidentifikovana

čovaka, i tiče se ubistva osobe Gojka Lezajića. Na osnovu datuma prekršaja, možete li – da li je tačno da dokument o analzi oružja, koji sadrži datum zločina za period od 28. septembra 1995. godine do 3. oktobra 1995. godine, ne pokriva ovaj konkretni zločin zbog kojeg se traži gospodin Goran Vunič?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Da, vremenski period zapravo koji se navodi u onom prethodnom dokumentu ne korespondira sa vremenom koje se navodi u ovoj službenoj bilješci. Ali --

TUŽITELJKA MAHINDARATNE - PITANJE: Hvala vam, gospodine Žganjer.

ADVOKAT MIŠETIĆ: ... molim da se svedoku dopusti da završi dogovor, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da. Ako biste mogli, molim vas ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE - PITANJE: Molim vas nastavite, gospodine Žganjer, ako imate još nešto da kažete.

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Ako smijem samo primjetriti, ti datumi, znate, nisu toliko bitni, koji se spominju u ovim podnescima i dokazima u ovom postupku, jer nikad ne možete znati, biti sigurni kad izuzmete neko oružje, da raspolazete baš pouzdanom sumnjom, da je to oružje moguće bilo korišteno u vremenu od rujna do listopada, uvijek je moguće da u masi tog prikupljenog oružja, balističkim vještačenjem, otkrijete i neko zlodjelo ili zločin koje je počinjeno i prije tog vremena. To je nešto što je naprosto moguće, vi ne možete, zapravo, kad oduzmete jednu količinu oružja, kazati, „Da da, evo mi zapravo imamo razloga za sumnju da je s tm oružjem moguće počinj – da su s tim oružjem moguće počinjena kaznena djela od 1. rujna do 30. oktobra.“ Jer, naprosto zapravo balistički se vještači i ono što je bilo, i one čahure koje su nađene na licu mjesta i prije 1. rujna, recimo konkretno 1995. godine --

TUŽITELJKA MAHINDARATNE - PITANJE: ...

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: -- pa je uvijek otvorena mogućnost da je iz nekog od tog oružja...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE - PITANJE: ...gospodine Žganjer.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, mogu li da dobijem dokazni predmet Odbrane D914, molim.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE - PITANJE: Gospodine Žganjer, dato mi je još samo nekoliko minuta, i bila bih zahvalna ako na moje pitanje možete ukratko da odgovorite, jer nam ponestaje vremena. Htela bih da samo obratite pažnju na dokument koji ću vam sada pokazati. Ovo je upravo usvojeno u spis od strane Odbrane. Ako možete da predete na stranu – na stranu 3,

da li primećujete, na vrhu strane, istražni policajac koji je uhapsio gospodina Borisa Vunića je zaveden kao „F. Mikulandra“? Ako biste mogli...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, tražim osnovu da ga je on uhapsio.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Pa, zato što je zabeleženo ovde, a onda, na osnovu dokaznog predmeta Odbrane D917, gospodin Mikulandra je zabeležio ovaj intervju. Ovo su dokumenta Odbrane –

ADVOKAT MIŠETIĆ: Nisam sigurna da je bio uhapšen, ali u redu je, časni Sude.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Možemo li onda da dobijemo dokazni predmet Odbrane D917, molim.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE - PITANJE: Ovo je zapisnik intervju sa Borisom Vunićem, i u intervjuu, na osnovu prve strane ovog dokumenta, gospodin Mikulandra je prisutan. Ako možete da vidite, na osnovu prve strane, spominje se da se vodi istraga o njemu: „U toku postupka, u skladu sa članom 151. Zakonika o krivičnom postupku, zbog razumne sumnje počinjenja krivičnog prekršaja teške krađe kao što je opisano u članu 126,“ i dati su detalji ostatka Krivičnog zakonika. Dakle, nije zabeleženo da je priveden zbog – pod sumnjom ubistva u Gošićima, zar ne, gospodine Žganjer?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Točno. A koliko se prisjećam sad iz sadržaja njegove izjave, on baš i ne govori o nekim svojim mogućim saznanjima vezanim uz događaje u Varivodama i Gošićima. U ovoj izjavi.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE - PITANJE: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ako sad možemo da se spustimo na dno strane, gospodine sekretare.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE - PITANJE: Zabeleženo je da: „Na početku operacije Oluja, da budem precizan 4. avgusta 1995. godine, bio sam u 15. domobranskom gardjskom puku hrvatske vojske, u sastavu 2. čete 2. bataljona.“ Vaše svedočenje je bilo, a mi smo usvojili nekoliko dokumenata, gde je Goran Vunić bio –

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Izvinjavam se, gospodine Predsedavajući.

SVEDOK ŽGANJER: To je Boris Vunić.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE - PITANJE: Znam. Mislim na Gorana Vunića. Vi ste svedočili da je Goran Vunić bio komandant voda 113. brigade.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ako mogu da dobijem P10 – izvinjavam se, dokazni predmet Tužilaštva P1072.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE - PITANJE: Ovo je radni plan – čete vojne policije Šibenika.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ako možemo da pređemo na stranu 2 u engleskoj verziji i, gospodine sekretare, ako možemo da se spustimo u BHS verziji – izvinjavam se, u hrvatskoj verziji. Da. Ne, žao mi je. To je takođe na strani dva hrvatske verzije, i tačno na dnu strane u obe verzije, na dnu strane.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE - PITANJE: Da li primećujete da je jedan od službenika koji je poslat da pretraži prostorije Gorana Vunića bio Frane Mikulandra? On pomaže vojnoj policiji u ovoj pretrazi. Je li to tačno?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, uložiću prigovor. Bilo da je pomagao ili ne, njegovo ime se nalazi na strani. Šta se desilo, da li on u opšte zna da se njegovo ime nalazi na toj strani, za to ne postoje osnove.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE - PITANJE: Možete li molim vas da odgovorite na ovo pitanje, gospodine Žganjer: da li je kriminalistička vojna policija izvodila ovu konkretnu istragu u saradnji sa službenicima vojne policije Šibenika – izvinjavam se, sa civilnim policajcima Šibenika koja je pripadala policijskoj upravi Šibenika?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Pa iz ovog plana rada, za kojeg ja ne znam da li je ikada realiziran, proizilazi da se radilo o jednoj koordiniranoj aktivnosti u sklopu krim obrade, dakle o koordiniranoj aktivnosti pripadnika i vojne i temeljne policije.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE - PITANJE: Hvala vam.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ako mogu da dobijem još samo jedan dokument, gospodine sekretare, dokazni predmet Tužilaštva P1074.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE - PITANJE: I dok dobijamo ovo, gospodine Žganjer, to je specijalni izveštaj koji vam je poslat – izvinjavam se, to je plan istrage kriminalističke vojne policije.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Izvinjavam se što sam tražila pogrešan dokument. Oprostite mi, gospodine sekretare. Ako mogu da dobijem dokazni predmet Tužilaštva P1073.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE - PITANJE: Postavljali su vam pitanja o nalogu za pretres, da ako je bilo grešaka u nalogu za pretres, koje bi bile posledice. Takođe vam je postavljeno pitanje da li je moguće da je gospodin Mrkota sprečio izvođenje istrage jer je imao utisak da ne postoji dokaz protiv Gorana Vunića. Skrenula bih vam pažnju, dok je dokument još uvek na ekranu, na vašu dodatnu izjavu, ne znam da li je još uvek imate sa sobom.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospođu poslužiteljice, ako biste mogli --

TUŽITELJKA MAHINDARATNE - PITANJE: Ako biste pogledali pasus 41, vi – vi se pozivate na nalog za pretres. I zbog nedostatka vremena preći ću na određeni red, mislim da je 17, gde kažete: „Ako iz bilo kog razloga nalog ne može da se izvrši, onda nadležni, koji je izabran da izvrši nalog – u ovom slučaju, kriminalistička vojna policija Šibenika, treba da prijavi takvu stvar sudu. Mislim da vojni tužilac u Splitu, kome je ovaj nalog takođe poslat, treba da pokrene izvršenje.“ Da li znate za neki izveštaj, ili neki dokument koji postoji u ovim krivičnim predmetima, gde gospodin Nenad Mrkota ili bilo ko iz kriminalističke vojne policije Šibenika, izveštava istražnom sudiji o tome zašto nalog nije izvršen?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: Nemam saznanja o tome da li je zapovjednik satnije vojne policije u Šibeniku gospodin Nenad Mrkota izvijestio izvršnog suca i vojnog tužitelja zašto i zbog čega ovaj nalog nije izvršen. Nalog je posve jasan i precizan i odnosi se na pretragu prostorija u Šibeniku, Zagrebačka 6, kao i sobe u hotelu Monting čiji je držatelj Goran Vunić, sin Ante. Ponavljam, nemam saznanja --

SUDIJA ORIE: Gospodine Žganjer, ovo ide preduboko. Pitanje je bilo ograničeno na to da li ste znali za neko obrazloženje koje je poslato, a ne da li je bilo teško izvršiti nalog za pretres. Razumeću vaš odgovor kao da ne znate da je poslato bilo kakavo obrazloženje. Da li je to tačno?

SVEDOK ŽGANJER: Da.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE - PITANJE: U stvari, vi ste takođe – želim da vam skrenem pažnju da su adrese mesta koja treba da budu pretresena naznačena u nalogu za pretres. Hvala vam, gospodine Žganjer.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Imam samo još jedno – gospodine Predsedavajući, ako mogu da dobijem samo još minut.

SUDIJA ORIE: Imate minut.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, ako mogu na brzinu da dobijem dokazni predmet Tužilaštva P1007.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE - PITANJE: Dok stavljaju dokument, gospodine Žganjer, gospodin Mikuličić vam je postavio pitanje o izveštajima o vojnoj disciplini. Znam da ste bili vojni tužilac, ali s obzirom da je prošlo neko vreme, možda ste zaboravili. Želim da vam pokažem konkretan dokument.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ako možemo da pređemo na stranu 2 u hrvatskoj verziji i stranu 4 u engleskoj verziji.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE - PITANJE: Rekli ste da ako je neka osoba procesuirana pred vojnim sudom, da onda ne bi bilo paralelnog postupka protiv iste osobe, istog pripadnika vojske pred disciplinskim sudovima. Da li vidite član broj 8, gde stoji, mislim, od pasusa 3: „Vojno-policijski sud smatra da je prekršaj protiv vojne discipline, u stvari, minoran, i da će izdati disciplinsku meru.“ „Ako se otkrije da krivični prekršaj predstavlja ozbiljnu povredu vojne discipline, počinitelac može odgovarati ...“

prevodioci: Molimo lepo advokata da uspori dok čita. Hvala.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE - PITANJE: „...može takođe da odgovara pred vojno-disciplinskim sudom ako je to u interesu vojne službe.“ „Postupak pred vojno-disciplinskim sudom će biti izveden nezavisno od postupka ili ishoda krivičnog postupka.“ Da li iz toga zaključujete, gospodine Žganjer, da to što ste rekli, ili vaš odgovor gospodinu Mikuličiću nije bio tačan. To je, u stvari, ako se vodi postupak za zločin pred vojnim sudom, može da postoji paralelna disciplinska istraga pred vojno-policijskim sudom – vojno-disciplinskim tribunalom?

SVEDOK ŽGANJER - ODGOVOR: A očito, zapravo, nisam bio dovoljno precizan. Ovo je jedan propisnik iz 1992. godine, međutim, ja ne mogu to tvrditi, ali doista ne znam, zapravo, da li su i u kolikom broju slučajeva vođeni zbog ovih posebnih interesa službe, neki paralelni vojno-stegovni postupci protiv osobe, protiv kojih je u isto vrijeme išao i kazneni postupak. Ne znam, da li je i koliko je bilo takvih slučajeva, ponavljam, kada bi se protiv iste osobe i zbog istog djela, zbog nekih posebnih interesa službe, vodio vojno-stegovni postupak, paralelno sa kaznenim postupkom, a radilo se o istom događaju. Naprosto ne mogu zamisliti situaciju da se protiv osobe A vodi kazneni postupak, vojne osobe, zbog kaznenog djela ubojstva pred vojnim sudom i da se zbog istog tog djela ubojstva vodi neki vojno-stegovni postupak pred vojno-stegovnim sudom ili tužiteljstvom. S tim, što uz rezervu, jer ne tvrdim da sam u pravu, ja doista nisam siguran da li su

1992. godine, kada je donesen ovaj propisnik, postojala vojno-stegovna tužiteljstva i vono-stegovni sudovi. Ili su oni osnovani tek kasnije. Molim da me doslovno ne shvatite, jer dozvoljavam da možda i nisam u pravu. Ali koliko se prisjećam, mislim da su vojno-stegovni sudovi i tužiteljstva formirani 1995. ili 1996. godine.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE - PITANJE: Hvala vam, gospodine Žganjer, to odgovara mom pitanju.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine Predsedavajući, hvala vam.

SUDIJA ORIE: Hvala vam, gospođo Mahindaratne.

(Pretrsko veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Gospodine Žganjer, imam jedno pitanje, ako biste mogli ukratko da odgovorite na njega.

ISPITIVANJE: PRETRSKO VEĆE

SUDIJA ORIE: Rekli ste nam da službena beleška koja sadrži intervju, ili se makar odnosi na ono što je rečeno tokom intervju sa osumnjičenom osobom, treba da se izbacila iz dosijea predmeta. Da li sam razumeo da se to ne odnosi, iako nije dokaz, ali da se to isto ne odnosi na službene beleške koje se odnose na ono što je svedok rekao policiji?

SVEDOK ŽGANJER: Dakle, iz spisa se uklanja kako službena bilješka sa ... službena bilješka o obavljenom razgovoru sa osumnjičenom osobom, kao što se iz spisa izdvaja i službena bilješka sa građaninom koji daje određene obavijesti o kaznenom djelu, i jedno i drugo se izdvaja iz spisa i ne može biti korišteno u dokazne svrhe.

SUDIJA ORIE: Hvala vam na tom odgovoru. Da li su pitanja klupe ili pitanja iz dodatnog ispitivanja pokrenula potrebu za dodatnim pitanjima? Onda, gospodine Žganjer, ovim se zaključuje vaše svedočenje pred ovim sudom. Hteo bih da vam se veoma zahvalim što ste došli čak do Haga i što ste odgovorili na pitanja koja su vam postavile stranke i Pretrsko veće. Želim vam bezbedan put kući.

SVEDOK ŽGANJER: Hvala lijepa.

SUDIJA ORIE: Gospođo poslužiteljko, možete li molim vas da ispratite svedoka iz sudnice.

(svedok napušta sudnicu)

SUDIJA ORIE: Jedna stvar koja je relativno hitna. Hteo bih ukratko da se pozabavimo; hteo ih da donesemo odluku. To je odlukao o podnesku Odbrane Gotovine po Pravilu 92 bis. Odbrana Gotovine je 4. novembra 2008. godine podnela predlog za usvajanje izjave prema Pravilu 92 bis. Izjavu o kojoj se radi je dala osoba Tužiocu 1999. godine, i naknadno je otkrivena Odbrani. Ta osoba se ne nalazi na listi svedoka Tužilaštva. Odbrane Čermaka i Markača su 6. novembra 2008. godine obavestile Pretresno veće da nemaju ništa protiv podneska. Ti podnesci se mogu naći u transkriptima na strani 11.214. Tužilac je 10. novembra 2008. godine dao svoj odgovor, kojim se protivi podnesku. Tužilac je rekao da Odbrana Gotovine nije pokazala zašto bi trebalo dozvoliti da se pozove svedok za vreme izvođenja dokaza Tužilaštva. Tužilaštvo je dodalo da, Pretresno veće treba da odluči da li da se dozvoli Odbrani Gotovine da tako postupe, da se osoba o kojoj se radi pozove radi unakrsnog ispitivanja. Pravilo 85 kaže da redosled predavljanja dokaza tokom suđenja, izvođenje dokaza Tužilaštva se izvodi pre izvođenja dokaza Odbrane. Izvođenje dokaza uključuje uvođenje svedočenja svedoka *viva voce*, kao i na osnovu Pravila 92 bis, 92 ter, 92 quater. Pretresno veće može, ako je u interesu pravde, da odluči da zameni redosled izvođenja dokaza koje je uspostavljeno pravilom 85. Odbrana Gotovine nije navela ni jedan razlog zašto bi bilo u interesu pravde da se izvede svedočenje osobe o kojoj se govori, za vreme izvođenja dokaza Tužilaštva, nasuprot tokom mogućeg izvođenja dokaza Odbrane. Ako Odbrana Gotovine namerava da koristi ovu izjavu tokom unakrsnog ispitivanja svedoka koga je pozvalo Tužilaštvo, to može da uradi bez da je izjava uvrštena u spis. To može da se uradi tako što će se pročitati relevantni delovi izjave svedoku Tužilaštva i onda da se zatraže njegovi ili njeni komentari na istu. To ne znači da će relevantni delovi da se usvoje u spis. Pretresno veće smatra da nije u interesu pravde da dozvoli Odbrani Gotovine da uvede dokazni materijal koji se odnosi na osobu o kojoj se govori za vreme izvođenja dokaza Tužilaštva. Pretresno veće, stoga, odbija podnesak, ne prejudicirajući u odnosu na svake sledeće podneske Odbrane, koje imaju veze sa usvajanjem ove izjave. Ovim zaključujem odluku Pretresnog veća. Samo kratko, vidim da je gospodin Hedaraly došao. On će biti ovde tokom poslednje sednice za danas. On je sigurno primetio da nismo imali dovoljno vremena da raspravimo o foto panelima koji se odnose na svedoka tri, ali Pretresno veće zna da postoji potreba da se raspravi o ovoj stvari i veoma uskoro ćemo naći vremena za to. Zatim, postoji još jedna stvar koja se tiče prigovora na usvajanje broj P703 u spis, koji je još uvek obeležen za identifikaciju. Pretresno veće poziva Tužilaštvo da vidi da li još uvek postoji potreba da broj P703 bude usvojen u spis, s obzirom da je dokazni predmet Tužilaštva P177 praktično isti dokument, samo pod različitim ERN brojem, i usvojen je u spis 1. maja 2008. godine. Takođe, pozivam Odbranu da objasni zašto je uložila prigovor na ovo, da gospodin Marti

ne može biti ispitivan o ovoj stvari, kada je ovaj dokument već u spisu od 1. maja, kada nije bilo prigovora. Konačno, Pretresno veće je primilo informaciju da za sledećeg svedoka, mislim da je to Odbrana Gotovine naznačila, da će im trebati 10 sati. Kao i uvek, Pretresno veće će detaljno pratiti tok unakrsnog ispitivanja. Pretresno veće se nada, u isto vreme, kada smo, i sada i tada, zamolili stranke da iskoriste manje vremena, da ovo neće rezultirati traženjem više vremena na početku, tako da završite na samom kraju u vremenu koje ste imali na umu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ne, časni Sude...

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, ne želim da ulazim u neku raspravu o ovoj stvari, već vas samo obavestavam da će Pretresno veće, kao i uvek, pratiti kako se troši vreme tokom unakrsnog ispitivanja kako bismo videli da li ćemo vam doputiti da iskoristite 10 sati.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Mogu vam reći, časni Sude, da se to podrazumeva bez da nam kažete. Svaki put dok stojimo, mi smo svesni da vi pratite kako koristimo naše vreme. Dozvolite mi da samo kažem da je razlog da ja, u ovom trenutku, nameravam da iskoristim 10 sati, i to je direktno u vezi sa činjenicom da je Tužilaštvo odlučilo da ne pozove određene svedoke u njihovom izvođenju dokaza a koji su bili na njihovoj listi svedoka a tiču se mnogih relevantnih pitanja pred ovim Pretresnim većem. Mi nameravamo da sva ta pitanja pokrijemo sa ovim svedokom, i možda nećemo imati potrebu za dodatnim svedocima koje sada Tužilaštvo nema nameru da pozove. Dakle postoji dobar razlog zašto nam treba toliko vremena.

SUDIJA ORIE: Hožete da kažete da će veliki deo vremena biti potrošen po Pravilu 90 (H), koje kaže da kada idete dalje od onoga o čemu je ispitivan glavni svedok, ako svedok koji je dostupan...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ne. U stvari, svedok se odnosi na sva relevantna pitanja koja se nalaze u njegovoj izjavi, i on ima lično znanje o materiji. Možda bi neki svedoci imali više znanja, ali ću svakako staviti te stvari pred svedoka.

SUDIJA ORIE: Pa, pažljivo ćemo pratiti tok kojim idete. Završavamo za danas, i još jednom, izvinjavam se što sam vam ukrao ovih šest minuta. Nastavićemo sutra, u četvrtak, 13. novembra u 9.00 časova ujutru, sudnica broj 1.

Sednica je završena u 13.53 h.

Nastavlja se u četvrtak, 13. novembra 2008, u 9.00 h.

